

**BERÄTTELSE AV FINLANDS
DELEGATION I ORGANISATIONEN
FÖR SÄKERHET OCH SAMARBETE
I EUROPA**

*Verksamheten i OSSE:s
parlamentariska församling 2014*

Fotografiet på pärmen: OSSE:s fotoarkiv (Wien)
ISSN 1798-4793
EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2015

**Finlands delegation i
parlamentariska församlingen i
Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa**

TILL RIKSDAGEN

I enlighet med 10 § i riksdagens arbetsordning lämnar Finlands delegation i parlamentariska församlingen i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa sin berättelse om verksamheten i OSSE:s parlamentariska församling under sessionsperioden 2011 till riksdagen.

Helsingfors april 2015

Ilkka Kanerva
Ordförande

Gunilla Carlander
Sekreterare

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	7
2	Finlands delegation	8
3	Parlamentariska församlingens ordförande Ilkka Kanerva	10
4	Den parlamentariska församlingens ställningstaganden och aktuella debatter	12
4.1	Ukraina	12
4.2	Ryssland.....	13
4.3	Övriga regionala frågor	14
4.4	OSSE:s roll på det internationella fältet.....	15
4.5	OSSE:s politisk-militära dimension.....	16
4.6	OSSE:s dimension för ekonomi, miljö och teknik.....	17
4.7	OSSE:s dimension för demokrati och mänskliga rättigheter ...	18
4.8	Höstmöte och temakonferens om de nationella parlamentens roll inför nya säkerhetshot.....	22
5	Valövervakning	25
5.1	Parlamentsvalet i Serbien.....	25
5.2	Parlamentsvalet i Ungern.....	25
5.3	Parlamentsvalet i Makedonien	26
5.4	Presidentvalet och parlamentsvalet i Ukraina	27
5.5	Presidentvalet i Turkiet.....	28
5.6	Allmänt val i Bosnien och Hercegovina	29
5.7	Parlamentsvalet i Moldavien	29
5.8	Mellanårsvalet i Förenta staternas kongress	30

BILAGOR

1	Finlands delegation i OSSE:s parlamentariska församling 2014....	31
2	OSSE:s medlemsstater	32
3	Presidium, arbetsgrupper och särskilda representanter	33
4	Församlingens slutdokument från sessionen i Baku	36

Sammanfattning

Verksamheten inom OSSE:s parlamentariska församling har under året präglats av Ukrainakrisen. Krisen och dess effekter på säkerhetsläget i Europa blev ett genomgående tema i församlingens samtliga sessioner.

Ordföranden för Finlands delegation *Ilkka Kanerva* valdes i juli till ordförande för församlingen. Under slutet av året har församlingen under ledning av ordförande Kanerva agerat aktivt för att reda ut Ukrainakrisen. Kanerva har tagit ställning i fråga om händelserna och fört förhandlingar med representanter för både Ukraina och Ryssland. Ordföranden för Rysslands delegation, dumans talman Sergej Narysjkin och ledningen för Ukrainas parlament har aktivt tagit del i diskussionerna.

Kanerva verkade också som koordinator för OSSE-övervakarna i parlamentsvalet i Ukraina och besökte landet två gånger före valet, i mars och april. I Kiev och i östra Ukraina i Dnipropetrovsk träffade han den lokala ledningen, representanter för partier och det civila samhället samt närvarande långvariga övervakare.

Vid vintermötet i februari förde församlingen en aktuell debatt om läget i Ukraina. Den resolution om det politiska utskottets ansvarsområde (första korgen) som utarbetades av *Pia Kauma* väckte livlig debatt vid plenum i Baku i juli. Förslaget av Rysslands talman om att inrätta en arbetsgrupp för Ukraina inom den parlamentariska församlingen antogs med små ändringar. Vid samma session antogs en resolution som fördömer Rysslands agerande på Krim.

Församlingens utskott för demokrati och mänskliga rättigheter gav en resolution med fokus på arbetskraftens rörlighet och relaterade

utmaningar. Skrivningarna i resolutionen om brott mot mänskliga rättigheter och fall i enskilda medlemsländer (bl.a. Azerbajdzjan, Turkmenistan, Vitryssland) väckte livlig debatt och även protester.

I Baku antogs dessutom fjorton resolutioner om ämnen som ingår i OSSE:s behörighetsområde. Ett av dem var Finlands initiativ om att utveckla fredsmäklning inom OSSE:s område. Temat har beröring med OSSE-prioriteringar både hos Finland och ordförandelandet Schweiz.

Medlemmar i Finlands delegation deltog i OSSE:s valövervakningsmissioner. År 2014 övervakade församlingen allmänna val i Bosnien och Hercegovina och mellanårsvalet i Förenta staternas kongress, parlamentsvalet i Bulgarien, Makedonien, Moldavien, Serbien och Ungern samt presidentvalet i Turkiet. I Ukraina övervakades både president- och parlamentsvalet. Valövervakningen i Europa utfördes i samarbete med OSSE:s ODIHR-kontor samt Europarådets parlamentariska församling och parlamentariker från Nato.

Kontakterna mellan delegationerna för de nordiska och de baltiska länderna är fortsatt täta. Möten hölls i januari och i juni och i samband med sessionen i juli.

År 2015 sammanträder OSSE:s parlamentariska församling i Helsingfors. Förberedelserna inleddes i slutet av 2013 och fortsatte under berättelseåret. Sessionen är den 24 i ordningen och hålls den 5–9 juli 2015 i Finlandiahuset. Dagen före sessionen hålls det avslutande seminariet för den parlamentariska processen Helsingfors +40.

Finlands delegation

Den delegation som valts i början av valperioden har fortsatt sitt arbete under ledning av ordförande *Ilkka Kanerva*. Efter att *Petteri Orpo* utnämndes till jord- och skogsbruksminister valdes *Jaana Pelkonen* till ny ersättare.

Delegationen deltog i församlingens alla ordinarie möten och hade dessutom en representant i flera valövervakningsmissioner.

Finlands ställning i den parlamentariska församlingen har stärkts ytterligare. Delegationens ordförande Kanerva valdes till församlingens ordförande i sessionen i Baku i juli. Mandatperioden är ett år. *Pia Kauma* (saml) omvaldes till det politiska utskottets rapportör. Också hennes mandatperiod är ett år.

Ordförande Kanervas verksamhet som församlingens president beskrivs i kapitel 3.

Delegationen har hållit tio möten. Finlands ständiga representant i OSSE, ambassadör Katja Pehrman, har regelbundet informerat delegationen om ärenden som behandlats i OSSEs permanenta råd.

Medlemmar i delegationen deltog i OSSEs valövervakningsmissioner. Ledamöterna *Karhu* och *Naclér* följde förrättningen av parlamentsvalet den 16 mars 2014 i Serbien. Ordförande Kanerva ledde den 25 maj 2014 en övervakningsdelegation för presidentvalet i Ukraina. I delegationen ingick också vice ordförande *Soukola*. Han och ledamot *Naclér* övervakade parlamentsvalet i Ukraina i oktober. Ledamot *Kauma* hörde till den delegation som följde mellanårsvalet i Förnta staternas kongress i november 2014.

Delegationen har gett sitt stöd till OSSE:s fredsmäklingsprojekt som också är ett av spetsprojekten för Finlands regering. Delegationen tog ett initiativ i ärendet i sessionen i Baku. Ledamot *Koskimen* deltog i fredsmäklingskonferensen i Wien den 11 november.

Delegationen har ordnat tillfällen för att höra sakkunniga och deltagit i seminarier inom OSSE:s ansvarsområde. Hörandet av sakkunniga

ordnades i samarbete med Finlands delegation inom Europarådet.

I maj berättade OSSE:s minoritetsombudsman Astrid Thors om sin verksamhet bland annat i Ukraina och Moldavien. I juni tog delegationen del av översikter över Azerbajdzjan av ambassadör Christer Michelsson och forskare Matti Palokorpi. Azerbajdzjan ordnade årets session i Baku i juli. Azerbajdzjan var ordförande för Europarådets ministerkommitté från maj till november 2014.

OSSE-delegationen deltog i ett evenemang som hölls den 7 maj 2014 där chefen för Nordiska ministerrådets informationskontor i nordvästra Ryssland Mika Boedeker berättade om S:t Petersburgskontorets verksamhet och aktuella projekt. Som ansvarsområde täcker kontoret – tillsammans med kontaktcentren i Arkangelsk, Murmansk och Petrozavodsk – Ryska federationens nordvästra federationskrets. Informationskontoret har ambitionen att ingå ett så nära samarbete som möjligt med icke-statliga organisationer som är verksamma i Ryssland. I maj 2014 hade Ukrainakrisen enligt Boedeker ännu inte inverkat på samarbetet. Men i det rådande läget strävar man ändå efter att minimera samarbetet och kontakterna med de högre nivåerna. Den lag om organisationer som utländska agenter som duman antog sommaren 2012 skulle i praktiken främst innebära registreringsskyldighet för organisationer som får finansiering från utlandet. Med stöd av den lagen utförde de ryska myndigheterna ett inspektionsbesök i Nordiska rådets kontor i Kaliningrad förra året.

I januari 2015 definierade Ryssland ministerrådets kontor i S:t Petersburg som en ”utländsk agent”. Till följd av det beslutade samarbetsministrarna i de nordiska länderna lägga ner kontorets verksamhet och tillsätta en arbetsgrupp för att närmare granska samarbetsprogrammet med nordvästra Ryssland.

Ordförande Kanerva deltog i oktober 2014 i STETE:s (den finländska kommittén för europeisk säkerhet) panel på ett seminarium med temat *The Litmus Test of An Evolving Security Community*.

Ordförande Kanerva har regelbundet informerat riksdagens utrikesutskott om verksamheten inom OSSE:s parlamentariska församling.

Kontakterna mellan delegationerna för de nordiska och de baltiska länderna är fortsatt täta. I januari hölls ett möte i Vilnius där ordförande Kanerva och Pia Kauma deltog. Delegationerna godkände en gemensam slutresolution där de fördömer användningen av våld i Ukraina, vilket i sin tur har lett till att situationen har tillspetsats med ytterligare blodutgjutelse som följd. I slutresolutionen betonas att till följd av användningen av maktmedel är antalet skadade och rentav döda redan nu stort. NB8-ländernas OSSE-delegationer beklagar de förlorade människoliven och sänder kondoleanser till offrens familjer och anhöriga.

Delegationerna anser det positivt att Ukrainas nyligen antagna lagar om begränsning av demonstrationer blev upphävda. De OSSE-delegationer för NB8-länderna som sammanträdde i Vilnius vädjade till parterna i konflikten för att de ska gå in för att lösa krisen med hjälp av en konstruktiv politisk dialog. Samtidigt uppmanade de OSSE:s ordförandeland Schweiz att aktivt verka för att skapa en politisk dialog mellan parterna i krisen.

I juni sammanträdde representanterna för NB8-länderna i Riga. I sammanträdet deltog ordförande Kanerva och *Johannes Koskinen*.

I samband med sessionen i Baku samlades NB8-länderna till en traditionell lunch där representanterna bland annat diskuterade det politiska läget i NB8-länderna och församlingens

kommande val. Vidare bedömdes verksamheten och möjligheten till påverkan inom OSSE:s parlamentariska församling. Representanterna bekräftade sitt stöd för följande kandidaturer: ledamot Ilkka Kanerva som president, Pia Kauma som rapportör för det politiska utskottet, Kent Härstedt från Sverige som vice president och Åsa Lindestam som ordförande för det politiska utskottet.

År 2015 sammanträder OSSE:s parlamentariska församling i Helsingfors. Förberedelserna inleddes i slutet av 2013 och fortsatte under berättelseåret. Sessionen är den 24 i ordningen och hålls den 5–9 juli 2015 i Finlandiahuset. Dagen före sessionen hålls det avslutande seminariet för den parlamentariska processen Helsingfors +40.

Den parlamentariska församlingen samlas till session en gång om året i månadsskiftet juni-juli. Finland är det första medlemslandet som ordnar en session för andra gången och vars representant för andra gången leder den parlamentariska församlingens verksamhet. Vid den första sessionen sommaren 1992 i Budapest valdes talman Ilkka Suominen till den parlamentariska församlingens första ordförande. Sommaren 1993 hölls församlingens session i Riksdagshuset.

Riksdagens kanslikommission utnämnde den 24 juni 2014 en ledningsgrupp för att leda och koordinera arrangemangen för OSSE-sessionen. Ordförande är talman *Eero Heinäluoma*. De övriga medlemmarna är Ilkka Kanerva (saml), Johannes Koskinen (sd), *Ritva Elomaa* (saf), *Anne Kalmari* (cent), *Kari Uotila* (vänst) och biträdande avdelningschef Timo Kantola från utrikesministeriet och näringschef Marja-Liisa Rinkineva från Helsingfors stad. Sekreterare är Gunilla Carlander, råd för internationella ärenden.

Parlamentariska församlingens ordförande Ilkka Kanerva

Ordföranden för Finlands delegation *Ilkka Kanerva* valdes till ordförande för parlamentariska församlingen vid sommarsessionen i Baku den 2 juli. Efter omröstning besegrade Kanerva den sittande ordföranden Ranko Krivokapic (Montenegro) med rösterna 111–96. Kanervas gedigna kompetens i internationell politik och Finlands aktiva roll inom OSSE inverkade säkerligen på omröstningens utfall. I enlighet med församlingens regler valdes Kanerva till ordförande för ett år framåt, så han kan söka förlängning när den innevarande mandatperioden går ut sommaren 2015.

Ukraina

Under 2014 var krisen i Ukraina och dess återverkningar något som satte prägeln på Kanervas ordförandeskap och hela OSSE:s verksamhet. Vid sommarsessionen i Baku kom man överens om att inrätta en parlamentarisk kontaktgrupp för Ukraina, som till en början var tänkt att inbegripa tolv OSSE-länder på talmansnivå under ledning av församlingens ordförande Kanerva.

Den 3–5 september träffade Kanerva personer från den politiska ledningen i Ryssland för att diskutera lanseringen av kontaktgruppen och dess arbete samt läget i Ukraina över lag. Besöket varade tre dagar och på programmet stod möten med bland annat den ryska utrikesministern Sergej Lavrov, ryska dumans talman Sergej Narysjkin och federala rådets talman Valentina Matvienko.

Efter maktskiftet i Ukraina i februari hade landet ett interimistiskt parlament med Oleksandr Turtjynov som tillförordnad talman. Kanerva träffade Turtjynov i samband med den europeiska talmanskonferensen som ordnades av Europarådets parlamentariska församling i Oslo den 11–12 september. De diskuterade möjligheten att ordna ett möte för kontaktgruppen i anknytning till OSSE:s parlamentariska församlings höstsess-

ion i Genève den 3–5 oktober. Turtjynov menade att kontaktgruppen bäst kunde mötas först efter det förtida parlamentsvalet i Ukraina den 26 oktober. Det här var en bidragande orsak till att kontaktgruppen inte hade något möte under slutet av året trots Kanervas aktiva förhandlingar.

Krisen i Ukraina behandlades återigen under församlingens höstsession i oktober i Genève. I sitt öppningsanförande påminde Kanerva om att internationella forum som OSSE och dess parlamentariska församling erbjuder möjligheter till dialog, och utan dialog går inga konflikter att lösa. I anknytning till höstsessionen träffade Kanerva den ryska delegationens ordförande, dumans ordförande Sergej Narysjkin och den ukrainska delegationens ordförande Oleg Zarubinskyi.

Söndagen den 26 oktober hölls förtida parlamentsval i Ukraina. Kanerva gratulerade de ukrainska myndigheterna och medborgarna med anledning av att valet var välorganiserat, insynsvänligt och fredligt och till stora delar förenligt med demokratisk standard. Men samtidigt påpekade han att Ukraina måste genomföra massiva strukturella reformer. Det ukrainska parlamentet konstituerade sig i slutet av november och den 27 november valdes Volodymyr Hrojsman till talman. Honom träffade Kanerva första gången 2015.

Kanerva talade i OSSE:s ständiga råd i Wien den 13 november. Han underströk att förhandlingar är den enda vägen till en lösning på krisen i Ukraina och vädjade om bredare mandat och bättre resurser för OSSE:s missioner i Ukraina.

Kanerva deltog i Natos parlamentariska församling i Haag den 22–24 november. I sitt tal krävde Kanerva att alla parter i krisen i Ukraina respekterar villkoren i Minskavtalet. Han framhöll att staterna enligt Helsingforsdeklarationen har rätt att höra eller välja att inte höra till inter-

nationella organisationer och att ingå eller välja att inte ingå bilaterala eller multilaterala avtal med andra stater.

På OSSE:s utrikesministermöte i Basel den 4–5 december föreslog Kanerva att man skulle överväga att sända ut fredsbevarande styrkor till Ukraina. Han ansåg att OSSE:s övervakningsinsats började vara för farlig och krävande för obehövade observatörer och hänvisade till flera tillbud som inträffat. Han upprepade också parlamentariska församlingens krav på att Ryssland slutar stödja separatisterna i östra Ukraina och fördömde annekteringen av Krim i Ryska federationen.

I fråga om genomförandet av Minskavtalen har Kanerva lyft fram församlingens beredskap att bidra med stöd till framför allt processen för att revidera Ukrainas grundlag och organiseringen av lokala val i östra Ukraina i enlighet med internationell standard.

Helsingfors +40

Ett viktigt tema under andra halvåret var församlingens projekt Helsingfors +40, vars syfte är att formulera prioriteterna för den parlamentariska sidan när det gäller den institutionella reformen i OSSE. Projektet består av sex seminarier som kulminerar i ett seminarium som ordnas av Utrikespolitiska institutet i anknytning till sommarsessionen i Helsingfors 2015 och behandlingen av slutrapporten vid öppningen av sommarsessionen.

Församlingens första Helsingfors +40-seminarium ordnades av RIAC (Russian International Affairs Council) i Moskva den 25 september. Vid det inledande seminariet lyfte Kanerva fram

församlingens roll i OSSE:s strävan att förnya sig ur den synvinkeln att processen via församlingen blir mer synlig och öppen för insyn. En av de bärande idéerna i projektet är att handla i samverkan med tankesmedjor och det civila samhället.

Det andra +40-seminariet 2014 hölls i Washington den 18–19 november och var organiserat av GMF (German Marshall Fund of the United States). I sitt anförande påminde Kanerva om att Helsingforsdeklarationen fortfarande är ett relevant dokument och såg inget behov av att se över den som ett led i OSSE:s organisationsreform.

Samarbete mellan den mellanstatliga sidan och OSSE-institutionerna

Som ordförande för församlingen har Kanerva arbetat för att informationsutbytet mellan den parlamentariska och mellanstatliga sidan av OSSE ska vara aktivt och smidigt. Han har konstaterat att det är särskilt viktigt i ett läge där OSSE spelar en framträdande roll i att få en lösning på krisen i Ukraina, både inom diplomatin på högre nivå och i arbetet på fältet i form av en övervakningsmission.

Under sitt ordförandeskap har Kanerva också lagt vikt vid en intensivare samverkan mellan församlingen och OSSE-institutionerna, framför allt kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter ODIHR och minoritetsombudsmannen HCNM. Han har diskuterat med både ODIHR:s chef Michael Link och minoritetsombudsmannen Astrid Thors om ett konkret samarbete i fråga om exempelvis övervakningen av mänskliga rättigheter på Krim och organiseringen av lokala val i östra Ukraina i enlighet med Minskavtalen.

Den parlamentariska församlingens ställningstaganden och aktuella debatter

OSSE:s parlamentariska församling samlas årligen till plenarsession i juli. Där antas ett slutdokument som innehåller församlingens ställningstaganden till aktuella frågor. Under året antog församlingen inga andra gemensamma ställningstaganden. Församlingens ordförande och utskottens funktionärer har däremot yttrat sig i aktuella frågor. Den parlamentariska församlingen har tre ständiga utskott som följer OSSE:s verksamhet och tar ställning i frågor som hör till OSSE:s behörighetsområde. De är utskottet för politiska frågor och säkerhetsärenden, utskottet för ekonomi och miljö och utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Bakudeklarationen antogs den 3 juli 2014. Den innehåller församlingens ställningstaganden om årets huvudtema Helsinki +40: Towards Human Security for All, och fjorton separata resolutioner (bilaga 4).

Därutöver har ledamöterna yttrat sig i aktuella debatter och i utskottens temadebatter.

Krisen och dess effekter på säkerhetsläget i Europa blev ett genomgående tema i församlingens samtliga sessioner. Vid vintermötet i februari förde församlingen en aktuell debatt om läget i Ukraina. I juli antog församlingen ett förslag om att inrätta en internationell parlamentarisk Ukraina-arbetsgrupp. Förslaget kom till på initiativ av Rysslands delegation. Vid samma session antogs en resolution som fördömer Rysslands agerande på Krim.

Nedan redogörs närmare för resolutionerna i Bakudeklarationen och utskottens ställningstaganden.

4.1 Ukraina

Krisen och dess effekter på säkerhetsläget i Europa blev ett genomgående tema i församlingens

samtliga sessioner. Vid vintermötet i februari förde församlingen en aktuell debatt om läget i Ukraina. I juli antog församlingen ett förslag om att inrätta en internationell parlamentarisk Ukraina-arbetsgrupp. Förslaget kom till på initiativ av Rysslands delegation. Vid samma session antogs en resolution som fördömer Rysslands agerande på Krim.

I den aktuella debatten om läget i Ukraina i februari uppmanade församlingens ordförande Ranko Krivokapic parlamentarikerna att överväga hur församlingen bäst kunde stödja arbetet för en demokratisk lösning i den eldfångda situationen i Ukraina. Enligt presidenten kan krisen och våldsamheterna spridas ytterligare. Han uttryckte sin bestörtning över uppgifterna om torterade och kidnappade demonstranter och om brottslingar som anställts från utlandet. Krivokapic betonade församlingens erbjudande att verka som medlare i Ukrainakrisen och upprepade församlingens uppmaning att Ukraina bör iaktta sina OSSE-förpliktelser och garantera mötes- och yttrandefrihet och säkerhet för redaktörer. Dödsfall och våldshandlingar bör utredas. Parterna bör agera genom att utnyttja demokratiska påverkanskanaler.

Ukrainas representanter i församlingen tog aktivt del i debatten. Delegationens ordförande Oleg Zarubinskyi (Regionernas parti/Party of Regions) betonade båda parternas ansvar och ukrainarnas vilja att avhjälpa krisen självständigt. Mykola Katerynychuk (Fosterlandspartiet/Batkivshchyna) konstaterade att krisen inte kommer att kunna lösas ”så länge kraven från medborgarna inte hörs”.

Parlamentarikernas åsikter gick isär i fråga om vilken roll det internationella samfundet ska ta för att lösa krisen, om utomstående ingripande i krisen och om användningen av soft power. Många inlägg tog upp orsakerna bakom krisen

(Ukrainas närhistoria, ekonomisk ojämlikhet) och betonade att ukrainarna själva måste finna en fredlig lösning. Oleg Lebedev (Ryssland) varnade för att om Europeiska unionen ingriper i läget i Ukraina, så äventyras verksamheten i Ukrainas demokratiska institutioner. Många ledamöter motsatte sig ekonomiska sanktioner mot Ukraina medan andra talade för att hålla dem på agendan. Vissa ledamöter ansåg att en fredlig lösning beror på om Ukraina iakttar sina OSSE-skyldigheter och uppmanade församlingen att ge en resolution varje gång det bryts mot skyldigheterna.

I maj ledde ordförande *Kanerva* delegationen för övervakning av presidentvalet i Ukraina. Före det besökte Kanerva Ukraina två gånger för att bidra till förberedelserna inför presidentvalet. I april ledde han en övervakningsdelegation för förberedelse av valet. Delegationen arbetade i Dnipropetrovsk i östra Ukraina. I slutet av mars diskuterade han valet med landets politiska ledning i Kiev. Församlingen sände också en delegation för att övervaka parlamentsvalet i oktober (se sida 27–28).

I början av församlingens session i Baku i juli hölls också en aktuell debatt vars första talare var ryska dumans talman Narysjkin. Narysjkin föreslog tillsättandet av en internationell parlamentarisk arbetsgrupp för att främja en fredlig uppgörelse och för att stärka strävandena att finna en utväg i krisen i Ukraina. Narysjkin efterlyste en mer omfattande internationell kongress om Ukrainafrågan där en mer omfattande debatt kunde föras om metoder för att lösa den aktuella krisen. Enligt Narysjkin kan en effektivisering av den parlamentariska dimensionen tillsammans med ovan nämnda metoder bidra till att finna en utväg ur Ukrainas konstitutionella och humanitära kris.

Han konstaterade också att vapenvilan i Ukraina ska fortgå och uppmanade deltagarna i församlingen att bedöma läget i Ukraina enbart på grundval av fakta. I slutet av sitt inlägg betonade Narysjkin att världens multipolaritet är ett oundersägligt faktum. Ju fortare detta faktum erkänns ”på alla kontinenter”, desto mindre är risken för nya revolutioner och inbördeskrig framöver.

Vice talman Ruslan Koshulynsky vid Ukrainas parlament konstaterade i Baku att människorättssituationen i östra Ukraina har försämrats

märkbart till följd av Rysslands agerande. Framför allt har krimtatarernas rättigheter blivit kränkta i stor utsträckning, och redaktörer har hotats och kidnappats. Representanter för krimtatarerna (mejlis) har väddat till FN för att förhindra nya försvinnanden. Rysslands agerande i östra Ukraina (stöd till väpnade trupper, krigspropaganda) står i vägen för en balansering av situationen. Ukrainas president har framställt en fredsplan med förhoppning om stöd från landets europeiska partner. Planen upptar tre delar: lindring av spänningen, stabilisering och dialog. OSSE:s särskilda uppdrag spelar en viktig roll i fråga om att lindra spänningarna och främja freden och följa upp hur fredsplanen verkställs.

Inläggen i den allmänna debatten fördömde annekteringen av Krim med Ryssland och brotten mot OSSE:s Helsingforsprinciper. Vice ordförande i Rysslands delegation Pusjkov besvarade anklagelserna genom att jämföra situationen med Kosovo och med Förenta staternas agerande bland annat i Irak.

I den del av Bakudeklarationen som utarbetades av det politiska utskottet ingick ett beslut om att tillsätta den ovan nämnda samarbetsgruppen (Baku processen).

I samband med sessionen ordnade människorättskommissarie Valeriya Lutkosyvska vid Ukrainas parlament ett extra möte. Där deltog också krimtatarernas representant Refat Chubarov.

Under slutet av året har församlingen under ledning av ordförande Kanerva agerat aktivt för att reda ut Ukrainakrisen. Mer om detta på sidorna 10–11.

4.2 Ryssland

Rysslands agerande i Ukraina aktualiserades vid Bakusessionen i juli som ett separat tema på förslag av Förenta staterna. Rubriken var *Rysslands entydiga, grova och okorrigerade kränkningar av principerna i Helsingforsavtalets slutakt*. Den ryska delegationens ordförande Pusjkov föreslog i det ständiga utskottet att temat skulle strykas men förlorade vid omröstningen. Enligt Ryssland åsikt var texten inte tidsenlig. Enligt ryssarna är situationen i Ukraina en följd av att invånarna i östra Ukraina inte tilläts uttrycka sin åsikt vid folkomröstningen.

I den resolution som församlingen antog efter omröstning konstateras att Ryssland som medlem i OSSE har förbundit sig att iaktta principerna i Helsingforsavtalets slutakt. Ändå har Ryssland i samband med Ukrainakrisen grovt brutit mot alla principer i OSSE:s slutakt. Församlingen fördömer Rysslands förbrytelser mot Ukrainas självständighet och territoriella integritet och uppmanar medlemsländerna att inte erkänna den påtvingade annekteringen av Krim till Ryssland. Texten hänvisar till Budapestavtalet (1994) genom vilket Ryssland, Förenta staterna och Storbritannien förbinder sig att trygga Ukrainas självständighet. Ryssland uppmanas att upphöra med att intervensera i Ukrainas situation och att iaktta Helsingforsprinciperna i sin relation till Ukraina och övriga OSSE-stater. Folkomröstningen på Krim var lagstridig och församlingen anser att den är ogiltig. Församlingen betonar Ukrainas rätt att tillhöra vilken internationell organisation som helst. Det ryska samhället skulle gynnas av att främja demokratiska reformer. Dessutom skulle de gynna fred och stabilitet i de regioner som omger Ryssland. Församlingen kräver att Ryssland avhåller sig från militärt provokativa gärningar och från militära överflygningar i Norden och Baltikum, drar tillbaka sina trupper från de baltiska ländernas gränsområden och avstår från revolutionär verksamhet bland den ryska befolkningen i Estland, Lettland och Litauen. OSSE bör fortsätta med sin verksamhet för att utreda krisen.

4.3 Övriga regionala frågor

Bakudeklarationen innehåller plenarsessionens ställningstaganden om två regionala frågor nämligen gällande sydöstra Europa och Afghanistan.

OSSE:s starka satsning på att utveckla västra Balkan syns bland annat i de insatser som fältmissionerna och det särskilda sändebudet för OSSE:s ordförandeland Schweiz står för. Schweiz har under sitt ordförandeskap 2014 prioriterat att främja medling och samarbete i västra Balkan. I *resolutionen om regionalt samarbete i sydöstra Europa* konstateras att samarbetet mellan länderna i sydöstra Europa under de senaste åren har ökat oerhört. Ett tecken på det är att Belgrad och Pristina ingick ett historiskt avtal i april 2013.

Det har skett många framsteg i det parlamentariska samarbetet i regionen. Den parlamentariska församlingen för sydöstra Europa (South-East European Cooperation Process, SEECP) sammanträdde för första gången i maj 2014. SEECP ger möjligheter till ökat samarbete inte bara mellan parlamenten i regionen utan också OSSE och de övriga parlamentariska församlingarna och internationella och regionala organisationer. Det har också skett framsteg i att närma regionen till EU. Att Kroatien blev medlem i EU var en välkommen utveckling, och att Bosnien och Hercegovina, Makedonien, Montenegro, Serbien och Albanien strävar efter EU-medlemskap är ytterst rekommendabelt.

Resolutionen framhäver att fältkontoren inom OSSE:s område har bidragit till genomförandet av reformer i länderna i regionen. Men ytterligare insatser behövs för utreda krigsförbrytelser och fall av försvunna personer, förbättra situationen för flyktingarna och minoriteterna, stärka rättsstatsprinciperna och ett oberoende rättsväsende och för att utrota organiserad brottslighet och korruption. Församlingen uppmanar medlemsländerna att ge processen sitt stöd. EU bör inte skapa artificiella hinder för anslutningsprocessen. Tvister mellan två länder bör lösas med respekt för principerna om internationell rätt och genom att skapa bindande avtal och utnyttja medlingstjänster. Församlingen erbjuder hjälp och stöd för att främja medling och samarbete i regionen.

Afghanistan har varit OSSE:s partnerland sedan 2003. Afghanistans talman Raouf Ibrahimidi deltog i vintermötet i februari och berättade om sitt lands framsteg och ambitioner för att främja demokratin, och om de utmaningar som ingår. En ny grundlag antogs 2004. Den interna medlingsprocessen fortgår. Att förbättra utbildningen, hälso- och sjukvården och säkerhetsläget är prioriterade områden. De största utmaningarna hänförs sig till terrorismen och narkotikahandeln.

På initiativ av Turkiet antog församlingen i Baku i juli en resolution om OSSE:s fortsatta engagemang i Afghanistan. I *resolutionen om Afghanistan* hänvisas till presidentvalet och lokala val som är av betydelse för Afghanistans framtid och som hölls våren 2014. OSSE:s ständiga råd skickade hösten 2013 en utvärderingsmission för att följa förberedelserna inför presidentvalet.

Enligt parlamentarikerna agerade valmyndigheterna i Afghanistan berömvärdt vid verkställandet av valet. Deras insatser var utomordentligt viktiga för att ro valprocessen i hamn och ta fram ett entydigt valresultat. De fick värdefull hjälp av ODIHR. Afghanistans säkerhetstrupper (ANSF) agerade exemplariskt för att trygga valet. Att överföra säkerhetsansvaret från Isaftrupperna till Afghanistans säkerhetstrupper har avancerat väl, men fortfarande behövs stöd av det internationella samfundet. Afghanistans regering bör fortfarande stärka säkerhetstruppernas och myndigheternas kapaciteter. Möjligheterna för kvinnor att delta och få en bättre ställning bör främjas med alla medel.

I resolutionen konstateras ytterligare att de problem som Afghanistan dras med är av en gränsöverskridande art, som till exempel den organiserade brottsligheten. Därför bör Afghanistans ärenden hållas överst på OSSE:s agenda. Stabilitet i Afghanistan kan nås endast genom regionalt samarbete. Regionalt samarbete bör bedrivas mellan polismyndigheterna och frivilligorganisationer för att förhindra brottslighet såsom produktion och smuggling av narkotika. OSSE har inom ramen för Istanbulprocessen förklarat sig stödja åtgärder mot narkotika och terrorism och arbeta för utbildning i Afghanistan; nu emottas konkreta förslag. Det internationella samfundet kan också bidra till att narkotikahandeln stoppas genom att minska efterfrågan med alla medel. Det bör säkerställas att OSSE-staternas gränser bevakas tillsammans med Afghanistan.

Församlingen försäkrar att stödet till Afghanistan fortsätter under de kommande tio övergångsåren. OSSE-länderna bör öka satsningarna i fråga om OSSE:s samtliga tre dimensioner, särskilt genom att stödja OSSE:s gränsbevakningsinstitut i Tadzjikistan, OSSE-akademin i Kirgisien och OSSE:s utbildningscentraler.

4.4 OSSE:s roll på det internationella fältet

Två av resolutionerna i Bakudeklarationen tar ställning till en utveckling av OSSE:s funktioner.

OSSE ska inom sitt område arbeta för fred och mänskliga rättigheter, en hållbar tillväxt och försvar för arbetstagares rättigheter. I resolutio-

nen om OSSE 40 år – en region av tillit och ömsesidigt fördelaktig samlevnad, som togs till behandling på initiativ av Tyskland, konstateras inledningsvis att församlingen har fått till uppgift att finna en ny riktning för OSSE. Medlemsstaterna bör aktivt delta i debatten och betona den parlamentariska aspekten, som måste hållas aktuell i processen Helsingfors +40. OSSE-området bör vara ett område för rättvisa och demokrati där invånarna får skydd. Området ska präglas av insyn och mångfald, inte av hemlighetsmakeri, byråkrati och elitism. Ekonomiskt välstånd och en bred social delaktighet utesluter inte varandra, tvärtom stärker de varandra. Människors grundläggande rättigheter får inte vara underställda ekonomiska konjunkturen. Välfärdssamhället har visat sig vara en välfungerande modell i de flesta av OSSE:s medlemsstater. Det kan vara en förebild för de länder som strävar efter en större social integration. Möjligheter till god utbildning är en kärnfråga för att alla medborgare ska ha lika möjligheter att ta sig fram i samhället. Jämställdhet mellan män och kvinnor måste främjas i arbetslivet. En förutsättning för det är mer jämlikhet i familjelivet. OSSE-området behöver fler typer av energikällor och innovationer i energiförbrukningen. OSSE bör fortsätta sitt samarbete med partnererna i Medelhavsområdet.

Resolutionen om *utvecklingen av OSSE:s fredsmäklaringskapacitet* var den finländska delegationens gemensamma initiativ. Temat hör till både Finlands och OSSE-ordförandelandets prioriteringar. OSSE:s centrala uppdrag är att förebygga konflikter och främja fredliga konfliktlösningar. OSSE har en lång erfarenhet av fredsmedling i olika typer av fredsprocesser på regional och lokal nivå. Enligt FN-stadgan ska alla medlemmar i sina internationella förbindelser avhålla sig från hot om eller bruk av våld, vare sig riktat mot någon annan stats territoriella integritet eller politiska oberoende, eller på annat sätt oförenligt med Förenta Nationernas ändamål eller OSSE:s principer. OSSE är en av de regionala organisationer som nämns i kapitel VIII i FN-stadgan och som har som mål att åstadkomma fredlig lösning av lokala tvister genom regionala avtal eller organ. I enlighet med ett beslut av OSSE:s ministerråd från 2011 ska OSSE utveckla sin förmåga att stödja medling i olika stadier av konflikter. Fredsmäklning är ett av de prioriterade

områdena i Schweiz pågående ordförandeskap i OSSE.

Enligt resolutionen stödjer församlingen ordförandelandet Schweiz strävanden att stärka fredsmäklingsinstrumenten genom att inrätta en fredsmäklingsarbetsgrupp som särskilt Turkiet och Finland drev på. Församlingen uppmanar ministerrådet att utnyttja erfarenheten och sakkunskapen inom OSSE:s parlamentariska församling. Den parlamentariska församlingen uppmanar till att inrätta en ad hoc-arbetsgrupp för snabba civila insatser för att bistå bland annat OSSE:s fältmissioner vid utarbetandet av helhetsbedömningar och planeringen av fortsatta åtgärder vid krissituationer. Församlingen betonar genomförandet av rekommendation 1325 av FN:s säkerhetsråd, vars syfte är att främja kvinnors roll i krishanteringsinsatser.

Församlingen föreslår att en särskild parlamentarisk fredsmäklingsarbetsgrupp ska inrättas också i samband med församlingen. Arbetsgruppen ska verka i samråd med OSSE:s ministerråd och dess syfte ska vara att främja OSSE:s fredsmäklingsarbete och att öka medvetenheten om betydelsen av fredsmäklingsarbete särskilt bland medlemsländerna.

4.5 OSSE:s politisk-militära dimension

Det politiska utskottet höll vid vintermötet en temadebatt om temat *parlamentarisk övervakning av försvarsmakten och säkerhetsstrupperna*. Först hördes tre inledande anföranden. Överste Prasenjit Chauduri från Schweiz försvarsmakt berättade om tillämpning, funktion och praktisk nytta i fråga om OSSE:s politisk-militära uppförandekod (Code of Conduct). CoC-koordinatören, ambassadör Detlef Hempel berättade om informationsutbyte och om att utveckla samarbetet och utvidga det utanför OSSE-området. Uppförandekoden har översatts till bland annat arabiska. Chefen för OSSE:s konfliktcentral Adam Kobieracki kompletterade genom att redogöra för genomförandet av uppförandekoden i sydöstra Europa och för samarbetet med fältmissionerna.

Pia Kauma (saml) beredde för plenarsessionen i juli en resolution för församlingens politiska utskott om årets huvudtema (Helsinki +40:

Towards Human Security For All) och *om OSSE:s framtida roll i den utmanande säkerhetspolitiska situationen*. Temat väckte en livlig diskussion.

OSSE:s mål är att uppdatera och förnya Wiendokumentet 1999 i ett läge där säkerhetshoten – såsom terrorism, cyberkrigsföring och drönare – och metoderna för krigföring har förändrats. En utmaning i fråga om att förnya Wiendokumentet är staternas divergerande tolkningar om avtalen och detaljerna i dem. De metoder genom vilka de kan användas för begränsade insatser är väsentliga för en modern säkerhetspolitik och kräver nya typer av motåtgärder. Hit hör också målet om demokratisk övervakning och högkvalitativ kontroll av försvars- och säkerhetsstrupperna.

Helsingforsdokumentet från 1975 innehåller centrala politisk-militära, ekonomiska, miljömässiga, humanitära och människorättsrelaterade förbindelser som styr staternas agerande gentemot medborgarna och varandra. Utöver OSSE-avtalen regleras verksamheten av internationell rätt och lagarna om mänskliga rättigheter. Säkerheten baserar sig på politisk- militärt förtroende och transparens. Konflikter ska lösas på fredlig väg och genom förhandlingar. Medlemsländerna har förbundit sig till en heltäckande, odelad, jämlik och samarbetsbaserad säkerhet och till territoriell integritet. Wiendokumentet från 1999 måste uppdateras för ökad militär öppenhet, transparens och förutsägbarhet. Över tjugo ändringsförslag gäller effektivare informationsutbyte, militära övningar, snabbinsatsstyrkor och effektivare övervakning. Militära inspektioner intar en central roll i Wiendokumentet. Det konstateras att i april 2014 har de allvarliga säkerhetshoten vid gränsen mellan Ukraina och Ryssland föranlett hänvisningar till Wiendokumentet.

I resolutionen konstateras att vid sidan av den traditionella och i sig viktiga vapenkontrollen måste uppmärksamheten riktas mot nya hot och metoder för krigföring såsom cyberkrigsföring och terrorism. Utöver OSSE:s egna avtal måste också de allmänna reglerna för krigföring och säkerhetspolitiken uppdateras för att motsvara den tekniska utvecklingen. Riskhanteringsmekanismen som ingår i Wiendokumentet måste tas i bruk. Den hävdvunna vapenkontrollen och åtgärderna för att stärka förtroendet och säkerheten måste uppdateras för att motsvara det nu-

varande politisk-militära läget. Det uppmuntras också till bilaterala avtal för att öka den regionala stabiliteten.

Medlemsländernas rättssystem måste garantera en demokratisk hantering av försvarsmakten och förhindra att folkomröstningar missbrukas. OSSE har en central roll när det gäller att genomföra och övervaka demokratiska val. Medlemsländerna uppmanas att ratificera det internationella vapenhandelsfördraget (2013) och att iakttä OSSE:s lätta vapendokument.

Församlingen stödjer ordförandelandet Schweiz strävan efter att lösa Ukrainakrisen. I sammanhanget betonas principen om territoriell integritet och Ryssland uppmanas att återkalla annekteringen av den autonoma republiken Krim och Sevastopol. Det föreslås att en interparlamentarisk kontaktgrupp ska bli grundad. Gruppen ska bidra till att läget i Ukraina lugnas och att krisen blir löst.

Församlingen uppmanar Ryssland att iakttä avtalet om eldupphör från 2008 och att avlägsna sig från Georgiens territorium.

Förslaget av Rysslands talman om att inrätta en arbetsgrupp för Ukraina inom den parlamentariska församlingen antogs med små ändringar. Resolutionen antogs i sin helhet på utskottsnivå med klar majoritet.

Utskottet väntar sig också att demokratin ska förbättras i Vitryssland, att krisen i Syrien ska lösas på fredlig väg och att det arktiska området förblir fredligt.

Inom OSSE:s parlamentariska församling ska det enligt uppmaning skapas ett nytt medlings-system för att öka samarbetet och förhindra att medlemsländerna har olika tolkningar av avtalens innehåll och syfte.

4.6 OSSE:s dimension för ekonomi, miljö och teknik

Temadebatten i församlingens utskott två vid vintermötet i februari handlade om *hantering av vattentillgångar*. OSSE:s särskilda koordinator för ekonomi- och miljöfrågor Halil Yurdakul Yigitgüden berättade om prioriteringar i sin verksamhet. I fråga om ekonomin ligger fokus på att främja goda förvaltningsmodeller och förebygga korrupsion genom att anordna utbildning och infor-

mation för olika yrkesgrupper tillsammans med bland annat OECD, Världsbanken och FN:s ekonomiska kommission. Inom miljösektorn ligger huvudvikten vid en hållbar förvaltning av vattenresurser, kartläggning och förebyggande av miljöhot och säkerhetshot vid naturkatastrofer och vid energifrågor.

Församlingens kommitté för ekonomi, teknologi och miljö (andra kommittén) bidrag till årets huvudtema i Bakudeklarationen gällde också vattenhantering. Rapporten och resolutionen hänvisar till att vatten, energi och mat är betydande delfaktorer i fråga om säkerhet och stabilitet, och knapp tillgång på dem har bidragit till spänningar i Mellanöstern och Nordafrika. Det krävs aktiva insatser av OSSE för att en global energi-, vatten- och matsäkerhet ska nås. I fråga om klimatförändringen är läget kritiskt. Det behövs ett nytt universellt klimatavtal. Utsläppen av växthusgaser måste minskas och anpassas till att klimatet förändras. Klimatförändringen påverkar skördarna, boskapen, fisket, vattentillförseln, bergen, skogarna, naturens mångfald, mängden naturkatastrofer och ekosystemens funktion inom hela OSSE-området. Särskilt stöd krävs i bergstrakter eftersom de är allra känsligast för klimatförändringen, vilket kan förorsaka bland annat att vattenreserverna minskar. Förnybar energi och grön teknik måste tas i bruk. Miljöutmaningarna kräver samverkan mellan världens ledare.

Migration kan vara till nytta både för individen och det mottagande samhället, men ekonomiska och miljörelaterade orsaker kan förorsaka okontrollerad migration. Det har redan lett till förlust av människoliv i Sydeuropa. Migrationen måste gå att kontrollera bättre och konsekvenserna måste fördelas jämnt mellan länderna i Europa.

Olika slags omvälvningar är också ett hinder för handeln. Satsningar på vetenskap och teknik kan främja ekonomisk tillväxt, sysselsättning och levnadsstandard. För att minska de menliga effekterna av en ökande ojämlikhet måste medlemsländerna upprätthålla en social sammanhållning, utöver att de ska eftersträva en hållbar tillväxt. Egenmakt och särskilt ekonomisk självständighet för kvinnor har hög prioritet. Arbetslöshet och i synnerhet ungdomsarbetslöshet måste motverkas med metoder som utvecklar infrastrukturen och skapar investeringar i tillväxtsektorer. Omvärlden bör bearbetas så att den lämpar sig bättre

för små och medelstora företag. Personer med funktionsnedsättning ska ha jämlika möjligheter att delta i samhället och bli sysselsatta, vilket ökar både deras ekonomiska oberoende och medlemslandets ekonomiska tillväxt. Fackföreningarna har en väsentlig representativ roll och de ska ha i lag skyddade möjligheter att agera. OSSE:s koordinator för ekonomi- och miljöfrågor föreslås att det ska inrättas en mekanism eller central för att sprida bästa praxis i fråga om god förvaltning och antikorrup­tion. Den största orsaken till den nuvarande ekonomikrisen är dålig hantering av ekonomiska institutioner. Riskbaserad spekulation måste begränsas och det behövs en övergång från budgetnedskärningar till investeringar för att stärka världsekonomin.

Resolutionen om *matsäkerhet, begränsade vattentillgångar och stabiliteten i OSSE-området* utarbetades på initiativ av Schweiz. Där konstateras att prishöjningen på baslivsmedel under de senaste åren har medfört politisk oro i vissa länder. Klimatförändringen och folkökningen har bidragit till problemen med matproduktionen. En ojämn fördelning av vattenresurser är en potentiell risk för OSSE-områdets framtid. Säkerheten är odelbar vilket innebär att matsäkerheten i världen berör alla och kräver gemensamma insatser. En odelbar säkerhet innebär dels säkerhet som en mänsklig rättighet, dels att globaliseringen skapar ett ömsesidigt beroende. Den globala livsmedelsförsörjningen utgör därför en central del av den politiska och ekonomiska säkerheten och stabiliteten i OSSE-området. OSSE har förbundit sig till att arbeta för livsmedelsförsörjningen.

Familjejordbruk bör också framöver utgöra en väsentlig del av tillgången på mat. Självförsörjning i fråga om livsmedel är ett villkor för en internationell och lokal livsmedelstrygghet. Boendeförhållandena på landsbygden bör förbättras för att livsmedelsproduktionen ska kunna tryggas. Den lokala befolkningen på landsbygden bör ha en starkare rätt att använda omgivande marker och vattenresurser till förmån för jordbruket och invånarna. Åtgärderna för att övervinna fattigdomen och undernäringen i enlighet med FN:s millenniemål bör effektiviseras. Andelslagens och producentorganisationernas ställning bör förbättras.

Församlingen godkände också Vitrysslands förslag till resolution med temat *stöd och främjan-*

de av socioekonomiska rättigheter i OSSE-regionen. OSSE-länderna har förbundit sig till att främja social likabehandling. Enligt FN:s definition är de ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga och politiska rättigheterna odelbara, inbördes beroende och inbördes sammanhängande. De senaste decenniernas socioekonomiska omställningar inom OSSE-området har inte enbart medfört positiva förändringar utan också ökat ojämlikheten, korrup­tionen och arbetslösheten. Dessa problem hotar stabiliteten, säkerheten och välfärden i OSSE-området. OSSE bör påminna medlemsstaterna om deras förbindelser när det gäller att förbättra de socioekonomiska förhållandena. Medlemsländerna bör förbättra sin lagstiftning för att främja en socioekonomisk jämlikhet. Alla åtgärder för att trygga basservicen och utrota fattigdomen bör inriktas särskilt på de mest utsatta. OSSE kunde också främja en debatt i frågan och bidra till att de socioekonomiska förhållandena i medlemsstaterna förbättras.

Enligt resolutionen bör OSSE satsa på att följa uppfyllelsen av FN:s millenniemål i samråd med den privata sektorn och det civila samhället. Dessutom bör man utnyttja samarbetsavtalet mellan OSSE och FN för att utreda de socialekonomiska faktorer som påverkar stabiliteten och säkerheten. OSSE bör utnyttja sina organ och sina fältkontor till att bistå medlemsländerna för att främja de socialekonomiska rättigheterna och satsa på internationellt samarbete.

4.7 OSSE:s dimension för demokrati och mänskliga rättigheter

Vid vintermötet i februari höll utskottet för demokrati och mänskliga rättigheter en temadebatt med temat *hur rättsstatsprinciperna iakttas i medlemsländerna*. Debatten fokuserade på politiska fångar och respekten för de grundläggande rättigheterna.

Debatten inleddes med inlägg från fyra representanter för det civila samhället. Andrej Sannikov, ledare för medborgarkampanjen Europeiska Vitryssland och före detta presidentkandidat, bekräftade uppgifterna om att han blivit misshandlad i fängelse efter presidentvalet. Sannikovs hustru blev också anhållen och misshandlad. Han

uppmnade parlamentarikerna att sprida de demokratiska principerna till alla OSSE-länder och påpekade att OSSE-kontoret stängdes i Minsk på begäran av Vitryssland.

Jevgenij Zhovtis från International Bureau for Human Rights and Rule of Law in Kazakstan berättade om ett flertal anhållanden av medborgarakтивister i Kazakstan och talade om ”Interpols odefinierade roll” i många av dessa fall.

Rashid Hajili, representant för Medierättsinstitutet och jurist för människorättsaktivisten Anar Mammadli. Ledaren för Election Monitoring and Democracy Studies Centre Mammadli tillfångatogs för ”frispråkighet i fråga om förbrytelser under förra presidentvalet”. Hajili konstaterade att det finns tiotals politiska fångar i Azerbajdzjan. Redaktörer anhålls för regeringskritiska artiklar. Strafflagen tillämpas med godtyckligt fabricerade anklagelser. Han hänvisade till den diskussion som fördes vid Europarådets parlamentariska församling om politiska fångar i Azerbajdzjan (rapportens resolution förkastades vid röstningen).

Ledamot Nurettin Demi från Turkiets parlament representerar oppositionspartiet (CHP, Republikanska folkpartiet). Han har undersökt förhållandena i turkiska fångelser sedan 2011. Han arbetar på en rapport om iakttagande av rättsstatsprinciperna i fångelser. Han kritiserade starkt gruppen AKP:s verksamhet och hävdade att Turkiet inte är en rättsstat. Ledamot Haberal fick också inbjudan att delta i församlingens vintermöte men kunde inte delta på grund av ett reseförbud från en domstol i Turkiet.

I början av temadebatten uttryckte utskottets ordförande Isabel Santos (Portugal) sin oro över politiska fångar i Kazakstan och Ukraina och över genomförandet av rättsstatsprincipen bland annat i Ryssland och i Azerbajdzjan. Santos berättade om sin avsikt att besöka politiska fångar i Kazakstan och Ukraina och i fånglägret i Guantanamo. Hon hänvisade till fallet Dmytro Bulatov i Ukraina och till demonstrationen i Bolotnaja och fallet Leonid Razvozhajev i Ryssland. I samband med det förekom uppgifter om tortyr och allvarliga lagöverträdelser.

Inläggen gav upphov till en livlig debatt. Flera delegationer ifrågasatte talarnas utsagor, medan andra krävde att församlingen ska undersöka fallen närmare och fortsätta med OSSE:s detaljerade uppföljning av hur människorättskyldig-

heterna genomförs. Flera delegationer begärde också ekonomiska sanktioner för länder där människorättsituationen är dålig.

Rapportör Gordana Comics (Serbien) rapport om årets huvudtema Helsingfors +40 fokuserade på arbetskraftens rörlighet och de utmaningar den medför. Resolutionen tar också ställning till andra brott mot mänskliga rättigheter. När en säkerhetsgemenskap skapas är en utgångspunkt att de mänskliga rättigheterna är universella och odelbara. Vi bevittnar i dag ett ökat offentligt missnöje och misstroende gentemot det nationella och globala beslutsfattandet till följd av att nationalistiska och främlingsfientliga röster har trängt igenom det politiska fältet, och till följd av socioekonomiska problem och allvarliga brister i förvaltningen.

Den parlamentariska församlingen hyser oro över att OSSE:s fältinsatser visar en fortsatt försvagad förmåga att följa brott mot mänskliga rättigheter och att rapportera om dem. I allt fler OSSE-länder uppfyller praxis för att begränsa migration inte de internationella människorättsnormerna, och de försvårar de globala strävandena att skapa en heltäckande och effektiv migrationsstrategi. Alla migrerande arbetare och sökande av uppehållstillstånd måste tillförsäkras ett värdigt och tryggt bemötande. Församlingen fördömer diskriminering och hatbrott mot migranter och betonar att alla brott måste redas ut och offren måste skyddas oavsett deras juridiska ställning. Medlemsländerna uppmanas att inte återsända migranter eller sökande av uppehållstillstånd till länder där det frekvent förekommer grova kränkningar av mänskliga rättigheter.

Församlingen tog också ställning till människorättskränkningar som drabbar andra grupper. Det får inte förekomma att människorättsförsvarens verksamhet förväras exempelvis genom skrämning, tillfångatagande eller extra byråkrati. Samarbetet med det civila samhället måste stärkas. Att angrepp mot judar fortfarande förekommer är oroväckande, och arbetet mot antisemitismen måste fortsätta.

OSSE bör utveckla åtgärder för att skydda de mänskliga rättigheterna och minska sitt beroende av konsensusregeln. Arbetet mot människohandel måste bli mer sektorsövergripande och nätverksbaserat på grund av att brottslingar verkar på så många sätt. Ingripandet mot diskriminering

och våld mot kvinnor måste bli mer effektivt och genomförandet av OSSE:s jämställdhetsplan måste följas upp. OSSE:s fältinsatser behöver ett fullständigt, effektivt och långvarigt verksamhetsmandat. Det måste bli ett slut på att hålla politiska fångar. Därför föreslår utskottet en specialrapportör i OSSE-området för att utreda oklara arresteringar.

Resolutionen tar också ställning till fall i enskilda medlemsländer. Alla dödsfall i samband med Ukrainakrisen måste redas ut öppet och i grunden. I fångelser i Turkmenistan har människor försvunnit, och man vet inte om de lever eller är döda. Församlingen ber om en utredning av Turkmenistans regering om de försvunna personerna inklusive de före detta utrikesministrarna Boris Shikmuradov och Batyr Berdiev.

Azerbajdzjan ombeds utreda den fångelse-dom som på politiska grunder gavs människorättsförsvararen Anar Mammadli. Azerbajdzjans regering uppmanas att gå med på att OSSE:s kontor i Baku öppnas igen. Samtidigt ombeds en precisering av kontorets mandat. Övervakningsinsatser bör återupptas i Vitryssland och Georgien och nya bör öppnas i Mongoliet. Vitryssland uppmanas att befria de politiska fångarna och OSSE:s ministerråd uppmanas att förhandla om att öppna fältmissionen i Minsk på nytt. Separata anmärkningar om politiska fångar riktas också till Vitryssland, Kazakstan och Ryssland.

Azerbajdzjan och Vitryssland motsatte sig de skrivningar som gällde dem.

Resolutionen *om kampen mot terrorism* som kom till på initiativ av Ryssland hänvisar till flera av OSSE:s uttalanden, planer och beslut som gäller kampen mot terrorismen. FN intar en central ställning i kampen mot terrorismen. Insatser för att förhandla fram ett heltäckande avtal om internationell terrorism bör stödjas. I terrorismen ingår nya och oroväckande utvecklingsförlopp: terroristkrigare som återvänder till sina hemländer påverkar det allmänna åsiktsklimatet, extrem nationalism och den nynazistiska rörelsen sprids och personer som hör till dessa rörelser medverkar till att marginalisera myndigheterna och uppvisar en ökande tendens att använda internet för att sprida terrorism.

OSSE-länderna bör förnya sin lagstiftning mot terrorism och öka samarbetet i kampen mot terrorismen exempelvis i fråga om att verkställa

avtal mot terrorism. Nya metoder bör övervägas mot att den allmänna opinionen radikaliseras till följd av inflytande från krigare som återvänder från väpnade konflikter, och från extremnationalister och nynazister. OSSE-länderna bör sträva efter att förhindra spridning av terrorism via webben med alla lagliga och internationellt godtagbara medel. OSSE bör stärka sin roll i kampen mot terrorismen. De årliga konferenserna mot terrorism bör fortsätta. Tema för nästa konferens bör vara radikaliserings av det allmänna åsiktsklimatet till följd av spridningen av extrem nationalism och den nynazistiska rörelsen.

Spanien, Italien, Grekland och Malta har under de senaste åren kämpat för att kontrollera en ständigt ökande ström av flyktingar som kommer sjövägen. Resolutionen *om en omfattande immigrationsreform* kom till på initiativ av Italien. Där konstateras att ländernas myndigheter inte har tillräckliga resurser för att ta emot flyktingarna och rädda dem som råkat i sjönöd. Tusentals flyktingar har drunknat i Medelhavet under sina försök att komma till Europa. Situationen vid Greklands mottagningsanläggningar är så alarmerande att europeiska människorättsdomstolen med hänvisning till mänskliga rättigheter och förbud mot tillbakasändning har förbjudit de så kallade Dublin-tillbakasändningarna till Grekland. Det innebär att EU-länderna har rätt att återsända asylsökande till det land där de för första gången sökte asyl. I utkastet till resolution konstateras att nuvarande praxis inte fungerar och att den inte i tillräcklig utsträckning beaktar de länder som har hand om att ta emot flyktingar. Därför bör Dublinsystemet förnyas så att ansvaret för att åtgärda flyktingarnas situation blir jämnare fördelat mellan EU-länderna.

För att förhindra olaglig inresa bör EU överväga nya lagstiftningsmässiga vägar för en trygg migration till EU-området och anvisa ekonomiskt stöd till de länder som tar emot flest asylsökande. OSSE:s medlemsländer bör överväga innovativa lösningar för att ingripa i situationen och gå in för att beakta särskilt barns och kvinnors ställning bland flyktingarna. Det kan genomföras med hjälp av dialog med ursprungs- och transitländerna och genom att utveckla åtgärder som främjar integrationen av invandrarna. De grundläggande orsakerna till migrationen bör utredas tillsammans med tredje länder. Att inrätta en

permanent central inom OSSE-området för att följa upp migrationen bör övervägas.

Den svåra flyktingsituationen har framgått av vissa ledsamma fall som gäller flyktigar som försökt ta sig till OSSE-området. I resolutionen *om flyktingars situation i OSSE-området*, som kom till på Portugals initiativ, konstateras det att OSSE-länderna har ett ansvar för att främja ett humant bemötande av flyktingar och att arbeta för att deras ställning ska förbättras. Därför bör OSSE-länderna utveckla gemensamma handlingssätt för att ta emot flyktingar. Flyktingströmmen bör i mån av möjlighet balanseras mellan länderna och åtgärder bör vidtas för att asylsökande så snabbt som möjligt ska kunna återvända tryggt till sina hemländer. Dessutom är det angeläget att flyktingarna underrättas om deras rättigheter och skyldigheter i mottagarländerna och att de bereds tillgång till myndighetstjänster och att de beslut som gäller dem är transparenta. Det behövs åtgärder som främjar flyktingarnas ställning och integration i mottagarländerna. OSSE-länderna bör utveckla en gemensam flyktingpolitik i frågor som gäller mottagning av flyktingar, beviljande av asyl och integration.

Församlingen uppmanar OSSE-länderna att dessutom kämpa mot människohandel och att hjälpa offren, främja återförening av familjer, stärka samarbetet med biståndsorganisationer, underlätta beviljandet av flyktingstatus, respektera principen om förbud mot avlägsnande och utveckla bestämmelser som förhindrar diskriminering. De mest utsatta flyktingarna måste skyddas genom särskilda åtgärder mot bland annat sexuellt utnyttjande. Medlemsstaterna bör också ha planer för eventuella humanitära kriser och utveckla åtgärder för att förhindra dem.

Att med avsikt förstöra kulturell egendom kan tänkas bryta mot internationell humanitär rätt. Resolutionen *om skydd av kulturell egendom i OSSE-området* – som initierades av Azerbajdzjan – fördömer förstörelse av länders och folks kulturella egendom i samband med väpnade konflikter. Det utarmar kulturarvet i hela världen. Skyddet för den kulturella egendomen måste effektiviseras. Länder som är parter i väpnade konflikter bör kontrollera att deras verksamhet inte skadar kulturarvet och att internationella avtal och rekommendationer iakttas. Medlemsstaterna bör säkerställa att förstörelse av kulturarvet

leder både till straffrättsliga påföljder och till administrativa sanktioner för de kulturinstitut och andra aktörer som har att göra med förstörelse av kulturell egendom. Det bör skapas metoder för att återupprätta kulturell egendom.

Församlingen uppmanar medlemsstaterna att stifta lagar som förbjuder olaglig ekonomisk verksamhet eller annan verksamhet på kulturellt viktiga platser utöver att de främjar samarbetet mellan den offentliga och privata sektorn för att skydda kulturell egendom. OSSE-länderna uppmanas att upprätta en mekanism som förbjuder och förhindrar olaglig export eller att kulturell egendom på annat sätt bortförs eller förstörs i konfliktområden.

Barnsexturismen är en form av människohandel som man vill bekämpa genom resolutionen *om hindrande av och åtal mot människohandel med barn för sexuella ändamål*. Enligt den bör OSSE mer aktivt ingripa i att trygga barnens rättigheter. De som gör sig skyldiga till barnsexturism bör gå att ställa till svars för sina gärningar. Men det är problematiskt att i vissa länder kan barnsexturister inte åtalas för brott begångna i ett annat land. Dessutom koordinerar staterna inte sina åtgärder genom vilka förövarna kunde bli identifierade och gripna.

Alla OSSE-länder bör förtydliga sina lagar så att barnsexturister kan åtalas i sitt hemland. Dessutom behövs effektiviserad koordination mellan förundersökningsmyndigheterna i OSSE-länderna och tredje länder för att myndigheterna i ett land dit en person reser ska bli underrättade om att personen har dömts för barnsexturism i ett annat land.

Arbetet mot tortyr är en av prioriteringarna under det schweiziska ordförandeskapet. Genom resolutionen *om bekämpande av tortyr* kräver församlingen att alla OSSE-länder ska iakttä ett på internationella åtaganden baserat ovillkorligt förbud mot tortyr, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Alla OSSE-länder bör omedelbart ratificera det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (OPCAT). Strafflagarna bör innehålla lämpliga straff för tortyr och misshandel. Medlemsländerna bör utveckla mekanismer för att förhindra tortyr. Det behövs opartisk övervakning i fängläger utöver att skyldigheterna att

undersöka brott mot mänskliga rättigheter måste iakttas. Åtgärder för att förhindra tortyr kräver att olika myndigheter samverkar och agerar proaktivt, och att det civila samhället inkluderas. ODIHR bör agera mer aktivt i arbetet mot tortyr bland annat genom att samla in och sprida information om påstådda tortyrfall och genom att utarbeta rekommendationer för åtgärder mot tortyr. Församlingen uppmanar OSSE:s missioner att utveckla och förenhetliga sina åtgärder i målländerna.

I resolutionen *om demokratisk kontroll av officiella och privata säkerhetsområden*, som initierades av Slovenien, konstateras det att det yttersta ansvaret för säkerhetsstyrkornas verksamhet ska finnas hos parlamenten. Underrättelser som görs på webben för att utrota terrorism och organiserad brottslighet hotar medborgarnas integritet och mänskliga rättigheter. Det behövs mekanismer som begränsar underrättelsetjänsternas verksamhet och underställer dem en effektiv parlamentarisk kontroll. Medlemsstaterna bör därför med det snaraste se till att effektivisera övervakningen av underrättelsetjänsterna och begränsa säkerhetsstyrkornas ingripande i medborgarnas integritet. Det måste skapas en balans mellan säkerhets- och underrättelsetjänsternas nödvändiga sekretess och transparens; respekt för mänskliga rättigheter bör vara rättesnöret för verksamheten. Rättsväsendet måste tillåta insyn i sitt arbete för att motverka missbruk i maktmaskineriet och redaktörerna måste kunna avslöja fall av missbruk utan begränsningar. Ett oroväckande drag i samband med militära allianser är att de allierade tenderar att vilja begränsa den parlamentariska kontrollen över verksamheten.

Enligt församlingen äventyrar en privatisering av säkerhets- och underrättelsetjänster den nödvändiga kontrollen. För att övervaka dessa funktioner måste det inrättas en statlig kontroll som medger insyn och som är underställd regeringen. Kvinnors delaktighet i övervakningen av säkerhetstrupperna måste stödjas för att både manliga och kvinnliga synsätt ska vara representerade i verksamheten.

4.8 Höstmöte och temakonferens om de nationella parlamentens roll inför nya säkerhetshot

OSSE:s parlamentariska församling höll sitt höstmöte i Genève i Schweiz den 3–5 oktober 2014. Temat var de nationella parlamentens roll inför nya säkerhetshot. Riksdagens deltagare var utöver Finlands delegationsordförande *Ilkka Kanerva* vice ordförande *Ismo Soukola* (saf) och delegaterna *Saara Karhu* (sd), *Pia Kauma* (saml), *Johannes Koskinen* (sd) och *Markku Rossi* (cent).

Ordförandelandet Schweiz utrikesminister Didier Burkhalter öppnade mötet och hoppades på parlamentarisk stöd för att finna en lösning på krisen i Ukraina. ”Ukraina har högsta prioritet inom OSSE”, konstaterade ministern och understök församlingens roll i fråga om att stödja och underlätta denna dialog.

Mötets första samtalsämne var därför krisen i Ukraina. I sitt öppningsanförande påminde församlingens ordförande Ilkka Kanerva om att internationella forum som OSSE och dess parlamentariska församling erbjuder möjligheter till dialog, och utan dialog går inga konflikter att lösa. Samarbetsnätverken måste hållas vid liv för att vi ska kunna planera framtiden, konstaterade han. Kanerva inskräpte att en hållbar lösning på Ukrainakrisen kan nås först när Ryssland erkänner OSSE:s grundläggande principer om respekt för grannstaternas gränser och självbestämmanderätt. Parlamentarikerna inom OSSE krävde i sin deklaration från förra sommarens möte att annekteringen av Krim och Sevastopol till Ryssland ska återtas. OSSE:s parlamentariska församling har också under en längre tid hyst tvivel om att krigare i olika typer av väpnade konflikter vore underställda demokratisk övervakning och att enskilda aktörer inom säkerhetssektorn och avlönade soldater inte iakttar internationella avtal bland annat om att bemöta krigsfångar, sårade och civilpersoner. Reglerna gäller för båda parter i konflikten. Enligt Kanerva ansvarar Ukrainas regering för att de väpnade trupper som strider för landet iakttar internationella avtal.

Debattens inledare Simon Lunn från DCAF-centret i Genève, som stöder en demokratisk kontroll av säkerhetssektorn, uppmanade parla-

mentarikerna att dryfta krisen grundligare. ”När vi bygger gemensamma säkerhetsstrukturer måste vi tala samma språk och iakttä samma regler – annars förblir idéerna enbart idéer”, konstaterade han.

OSSE:s minoritetsombudsman Astrid Thors betonade att Ukraina behöver ett nytt parlament som representerar alla medborgare och att krigstaterarnas rättigheter måste skyddas. Hon ansåg det också angeläget att i hela Ukraina upprätthålla en genuin dialog om språklagstiftningen.

I debatten deltog drygt trettio parlamentariker från Kanada till Kazakstan och från Tyskland till Georgien. Flera talare betonade hur krisen hotar OSSE:s principer och krävde att bägge parter ska hålla fast vid sina löften om eldupphör och en diplomatisk lösning.

Pia Kauma (saml) försvarade EU:s sanktioner mot Ryssland och påminde om att de inte är avsedda att förorsaka bestående skada för någon. ”Sanktionerna är både en motreaktion mot maktmedel och avsedda att avskräcka från ytterligare brott mot internationella avtal”, konstaterade Kauma. Kauma lyfte i sitt anförande fram oron över att Ukrainakrisen har urartat i ett informationskrig. Det är nu svårt för medborgare i olika länder att skilja på politisk propaganda och faktabaserad nyhetsförmedling, särskilt i länder där medierna ägs och skyddas av den politiska ledningen, påpekade Kauma. Men tillförlitlig information är inte garanterad ens i länder där medierna får agera fritt. Kostnadstrycket har reducerat redaktionernas resurser så nyhetsförmedlingen från konflikthårdarna nu sköts av en liten grupp redaktörer. Kauma konstaterade att med avseende på samhällets öppenhet och medborgarnas förtroende är det viktigt att medierna får agera fritt och att de har tillräckliga ekonomiska resurser för att kunna förmedla riktig information.

I debatten deltog också ledarna för Rysslands och Ukrainas delegationer, Sergej Narysjkin och Oleg Zarubinskij. Ryska dumans talman Narysjkin kritiserade EU:s ekonomiska sanktioner mot Ryssland. Han framhöll att det enligt Rysslands åsikt endast finns en politisk lösning på krisen och fördömde de civila dödsfallen i östra Ukraina. Narysjkin bad också OSSE undersöka påståendet om att Ukraina skulle ha kränkt mänskliga rättigheter och hoppades på dialog om dessa viktiga teman.

”Fred skapas inte av dem som enbart talar om fred”, sade Zarubinskij från Ukraina. Han avkrävde Ryssland genuin ömsesidighet i fråga om de åtgärder för att lindra krisen som han beskrev att Ukraina har vidtagit. Han krävde också att båda parter ska genomföra en gränskontroll tillsammans med OSSE. Det skulle enligt honom snabbare göra slut på konflikten.

Som nya hot nämndes bland annat extremiströrelserna och den internationella olagliga vapenhandeln. Krigare från utlandet är ett problem till exempel i Syrien och Irak där upp till 12 000 utläningar redan antas arbeta för terroristorganisationen IS. Krigare som återvänder hem kan vara ett hot på grund av sin utbildning och sina terroristkontakter.

När väpnade konflikter drar till sig uppmärksamhet i världsmedierna bör vi ändå inte glömma klimatförändringen som är ett bestående hot mot världen. Säkerhetshoten skiftar form och det internationella samfundet bör förändras med dem. ”Det eftersträvade vi också med processen Helsingfors +40”, konstaterade Kanerva med hänvisning till OSSE:s pågående reformarbete vars namn anknyter till KSSE-toppmötet i Helsingfors.

Höstmötets andra session fokuserade på klimatförändringen och sambanden mellan miljön och tekniken. Roza Aknazarova (Kirgisien), ordförande för församlingens ekonomi-, vetenskaps-, teknologi- och miljöutskott, lyfte fram sambanden mellan klimatförändringen och säkerheten och speciella olägenheter som förorsakas låglänta och bergrika länder.

Hon ansåg att ledamöterna bör avkräva sina parlament åtgärder före FN:s klimatomöte i Paris hösten 2015. Planerna för kampen mot klimatförändringen bör vara konkreta för att misslyckanden som det vid mötet i Köpenhamn för fem år sedan ska kunna undvikas. Det togs upp som en påminnelse vid sessionen att miljöriskerna, som på sitt sätt är människorättskränkningar, gäller oss alla.

Temat för den tredje sessionen var mänskliga rättigheter och humanitära frågor. I den brett upplagda debatten tog ledamöter från olika delar av OSSE-området upp frågor om människorättsläget i Ukraina och om hur de frusna konflikterna till följd av den humanitära krisen i Syrien påverkar människornas liv.

Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkiet), ordförande för församlingens människorätts- och demokratiutskott, påminde om sambandet mellan mänskliga rättigheter och den övergripande säkerheten. Gianni Magazzeni från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter uppmuntrade i sitt anförande ledamöterna att stödja skapandet av en verksamhetsplan för mänskliga rättigheter i sina hemländer.

Internationella rödakorskommitténs ordförande Peter Maurer uppmanade för sin del parlamentarikerna att bättre knyta an människorättsfrågorna till den nationella lagstiftningen. ”När politiken inte förmår göra slut på en konflikt är det minsta vi kan vänta oss av er att göra det möjligt att leverera humanitärt bistånd.” Därför ställdes frågan om hur realistiskt det är att förvänta sig ansvar för humanitärt bistånd av nationella regeringar, då de ibland själva är parter i konflikter.

Valövervakning

Valövervakning har varit en väsentlig del av verksamheten inom OSSE:s parlamentariska församling redan under tjugo års tid. År 2014 övervakade församlingen allmänna val i Bosnien och Hercegovina och mellanårsvalet i Förenta staternas kongress, parlamentsvalen i Bulgarien, Makedonien, Moldavien, Serbien och Ungern samt presidentvalet i Turkiet. I Ukraina övervakades både president- och parlamentsvalet. Serbien, Makedonien och Ukraina tvingades ordna sina val i förtid.

Valövervakningen i Europa utfördes i samarbete med OSSE:s ODIHR-kontor samt Europarådets parlamentariska församling och parlamentariker från Nato.

5.1 Parlamentsvalet i Serbien

Förtida parlamentsval hölls i Serbien den 16 mars 2014. De medlemmar i Finlands delegation som deltog i valövervakningen som representanter för OSSE var *Saara Karhu (sd)* och *Elisabeth Naucclér (sv)*. Församlingens särskilda representant för Öst- och Centraleuropa Roberto Battelli fungerade som koordinator för OSSE-övervakarna och Luigi Compagna från Italien var ordförande för OSSE:s 47 parlamentarikergrupp.

Enligt normal tidsplan skulle valet ha hållits i maj 2016. Trots att regeringen hade fungerat väl och nått resultat beslutade ordföranden för det största partiet SNS, vice premiärminister Aleksandar Vucic, att regeringen behöver ett starkare mandat för att genomföra samhällsreformer. Beslutet fattades sedan Serbiens förhandlingar om medlemskap i EU tryggats. Att förhandlingarna inledes är en erkänsla för den serbiska regeringens konstruktiva och resultatrika dialog med Kosovo och för att regeringen har gjort framsteg i reformen av rättsväsendet och bekämpat korruptionen.

Till enkammarparlamentet valdes från partilistor 250 ledamöter för en fyraårsperiod. Center-

högerpartiet SNS var klar valvinnare med 158 platser. Det socialistiska partiet SPS blev andra (44 platser), demokratpartiet DS tredje (19) och vänster-högerkoalitionen fjärde (18 platser).

Valövervakarna konstaterade att valet gick demokratiskt till. Väljarnas och kandidaternas grundläggande rättigheter blev uppfyllda och valet var till sin karaktär transparent och fritt från diskriminering, vilket förtjänar beröm. Valprocessen hade både väljarnas och de politiska aktörernas förtroende och några problem med valpraxis noterades inte ens i avlägset belägna regioner.

Men i vissa avseenden finns det rum för förbättring: Även om mediernas fält var omfattande, var rapporteringen inte alltid kritisk. Dessutom var finansieringen till medierna från de stora partierna tvivelaktig. Valövervakarna uppmanade det nya parlamentet att ingripa i korruptionen och insynen i medieägandet. Valkampanjerna gick lugnt till, men vissa enskilda våldsdåd i anslutning till valet förekom. Lagstiftningen bör utvecklas vidare trots att den uppfyller internationella normer.

5.2 Parlamentsvalet i Ungern

Nästan femtio parlamentariker från OSSE:s parlamentariska församling och en delegation från ODIHR övervakade den 6 april 2014 parlamentsvalet i Ungern som var det första valet som hölls enligt den nya grundlagen och den nya vallagen. Koordinator för OSSE:s övervakare var Adoa Silva (Portugal) och ordförande för parlamentarikerdelegationens var Jennifer Hilton (Storbritannien).

Den nya vallagen innehåller ändringar i fråga om platsfördelningen och i och med det har antalet platser i Ungerns parlament minskat från 386 till 199. Enligt vallagen väljs kandidaterna så att 106 väljs från samma antal valkretsar och 93 är så kallade partilistplatser. Till dem räknas

också minoritetslistor. Röstspärren för dem som upptas på partilistorna är 5 procent. Valet hålls i en omgång. I Ungern bor cirka en miljon romer vars situation är ganska dålig. Men den nya valagen förbättrade minoriteternas möjligheter att ställa upp i val på egna listor.

Ungerns premiärminister Viktor Orbáns högerparti Fidesz vann valet överlägset med 133 platser. Partiet hade två tredjedelar av platserna i landets parlament också under de föregående fyra åren. På andra plats kom vänsterpartiet Unity med 38 platser. Stödet för extremhögerpartiet Jobbik steg med nästan fyra procent och gav 23 platser. På fjärde plats kom de grönas liberala parti LMP med 5 platser. Antalet kvinnor i parlamentet förblev litet: andelen kvinnliga ledamöter är endast 9 procent.

Valet var i många avseenden lyckat och välarangerat. Väljarna hade en genuin möjlighet att välja bland kandidaterna, och röstningen försiggick lugnt. Det fanns ett allmänt förtroende för att vallängden stämde, och vid utarbetandet av kandidatlistor förekom ingen diskriminering. Men valövervakarna fann också många olägenheter.

Trots att valreformen till vissa delar var välkommen, blev den också föremål för kritik. Enligt anklagelserna hade valkretsarna delvis fördelats orättvist eller på ett sätt som gynnar vissa partier. Reformerna sägs ha gynnat Fidesz, som ändrade lagarna under sin regeringsperiod. Också medierna ansågs ha gynnat det ledande partiet som direkt eller indirekt äger flera mediekkanaler. Därför var alla partier inte likställda i de medier som berättade om valet. Under valprocessen lämnades många besvär, men de flesta avslogs på grund av formella orsaker och besluten fattades inte regelbundet. Det fanns inte tillgång till tillräckligt öppen information om kandidaternas kampanjfinansiering. Det var beklagligt att valdeltagandet bland romaniminoriteten var så lågt. Det önskas också att kvinnor skulle delta mer aktivt i valet, men kandidaterna tog inte upp kvinnofrågor i sina valprogram. Endast två partier tillämpar könskvoter.

5.3 Parlamentsvalet i Makedonien

I Makedonien hölls förtida parlamentsval den 27 april 2014 samtidigt med andra omgången av presidentvalet, vars första omgång hölls den 13 april. Församlingens övervakningsmission genomfördes i samarbete med ODIHR inom OSSE och Europarådets parlamentariska församling. Vice president Christine Muttonen (Österrike) var ordförande för hela OSSE-missionen och Isabel Santos (Portugal) ledde en parlamentarikerdelegation med 30 representanter från 13 länder.

Parlamentsvalet, som normalt hålls vart fjärde år, skulle ha hållits sommaren 2015. Att det tidigarelades berodde på regeringspartiernas oförmåga att komma överens om en gemensam kandidat till vårens presidentval. I början av mars godkände Makedoniens parlament att parlamentet upplöses på förslag av ett litet regeringsparti som företräder den albanska minoriteten. Den albanska minoriteten ställde sig inte bakom premiärministerpartiets förslag om att stödja omval av president Gjorge Ivanov. Valövervakarna hade tidigare konstaterat att det albanska partiets strävan att lägga hinder i vägen för ett lyckat presidentval inte är demokratisk. Men Ivanov fick vid andra omgången 55 procent av rösterna och valdes således för en andra period.

I parlamentsvalet lyckades regeringspartierna stärka sina positioner. Center-högerpartiet VMRO-DPMNE fick 61 platser och det största albanpartiet DUI fick 19 platser. I oppositionen fick det socialdemokratiska partiet SDSM flest ledamöter (34 platser). De återstående platserna fördelades mellan de mindre partierna.

Valövervakarna hade tidigare påpekat att mediernas roll som informationsförmedlare är hotad och att de snarare används som redskap för propaganda. Kritik riktades också mot att skillnaden mellan regeringspartierna och staten har blivit oklar och att offentliga medel ska ha använts för kampanjer. Det ansågs att medierna i stor utsträckning har gynnat det ledande partiet. Valprocessen bidrog inte till att minska konflikterna inom och mellan de etniska grupperna. Vallagstiftningen behöver också förbättras; exempelvis anklagelser om köp av röster och om påtryckning mot väljare bör undersökas.

Huvudsakligen var valet demokratiskt och tekniskt välordnat trots bristerna ovan. Kandidaterna fick bedriva kampanj fritt och människors yttrandefrihet respekterades. Ändå väckte valutgången motstånd. Parlamentets opposition har bojkottat valet sedan april. Parlamentets verksamhet har fortsatt, men oppositionens representanter riskerar att förlora sina platser. Fortsättningen är ännu osäker.

5.4 Presidentvalet och parlamentsvalet i Ukraina

Församlingen sände delegationer för att övervaka både Ukrainas förtida presidentval i maj och parlamentsvalet i oktober. Båda valen övervakades av de parlamentariska församlingarna inom OSSE, Europarådet samt Nato och av Europaparlamentet.

Ledamot *Ilkka Kanerva* besökte Ukraina två gånger före valet, i mars och i april. I Kiev och i östra Ukraina i Dnipropetrovsk träffade han den lokala ledningen, representanter för partier och det civila samhället samt närvarande långvariga övervakare.

Ilkka Kanerva fungerade också som koordinatör för OSSE-övervakarna vid den egentliga valdagen den 25 maj 2014. Kent Härstedt (Sverige) ledde för sin del gruppen för OSSE-parlamentariker. *Ismo Soukola* (saf), som är vice ordförande för Finlands delegation, övervakade valet i Kievs närområde. I församlingens kortvariga övervakningsmission deltog ett hundratal ledamöter som övervakade valet i Kiev med näromgivning, i Kharkov och i Luhansk. OSSE/ODIHR närvarar med en långvarig mission från mars. I valövervakningen deltog över tusen övervakare runtom i Ukraina.

Ukrainas parlament beslutade i februari 2014 att landet håller förtida presidentval den 25 maj 2014. Antalet röstberättigade i valet var 35,9 miljoner. Enligt övervakarna lyckades myndigheterna i Ukraina trots svåra förhållanden ordna ett tekniskt välfungerande och ärligt val som uppfyllde de internationella åtagandena och de grundläggande friheterna i största delen av landet. Som ett led i en mer omfattande lagreform ändrades vallagen tre gånger under 2014 för att harmonisera och förtydliga lagarna enligt rekom-

mendationerna från Europarådet och OSSE. Det omfattande reformpaketet blev inte antaget, men reformarbetet fortsätter.

Enligt organisationernas gemensamma rapport hade valmyndigheterna förbundet sig till att iakttä internationella regler och valets anda var demokratisk. Man arbetade för att det skulle gå att rösta i hela landet. Ändå rapporterades det från Ukrainas östra delar om hot från beväpnade grupper, inbrott i människors hem och stölder av apparatur och annat material i syfte att hindra medborgarna från att rösta. Regionala valkommissioner fördrevs. På Krim röstades det inte.

Centralvalnämnden lyckades trots utmaningar arbeta självständigt, effektivt och opartiskt. Röstandet gick bra trots tidvis långa köer på röstningsställena. Också rösträkningen gick bra. Som en positiv utveckling kan konstateras att det inte förekom missbruk av administrativa resurser i detta val, vilket visar på att utveckling har skett. Men det behövs ytterligare ändringar i reglerna om valfinansiering för bättre insyn.

Segrare i valet var den obundne riksdagsledamoten och affärsmannen Petro Porosjenko med nästan 55 procent av rösterna. Han valdes till president direkt efter första omgången. Julija Tymosjenko som blev andra fick knappa 13 procent av rösterna och trean, Oleh Ljasjko från radikalpartiet fick 8,3 procent av rösterna. Valdeltagandet var ca 60 procent. I landets östra delar var det lägre.

I Ukraina hölls också förtida parlamentsval den 26 oktober 2014. OSSE:s kortvariga mission med hundratal övervakare leddes av Kent Härstedt från Sverige. Doris Barnett från Tyskland ledde församlingens delegation där också *Pia Kauma*, *Ismo Soukola* och *Elisabeth Naucélér* ingick. ODIHR hade 80 långvariga valövervakare i landet 25.9–4.11.2014. OSSE:s parlamentariska församling samarbetar med övervakare från ODIHR, Europarådet, Natos parlamentariska församling och Europaparlamentet.

Ukrainas parlament Verkhovna Rada - högsta rådet - är ett enkammarparlament med 450 ledamöter som väljs för fem år. Hälften av ledamöterna väljs med ett proportionerligt valförfarande från slutna partilistor i en valkrets som täcker hela landet och omfattar 29 registrerade partilistor. Den andra hälften väljs från valkretsar med ett mandat. Deras antal var 3 487.

Enligt övervakningsrapporten gick valet tekniskt bra och i enlighet med allmänna principer. Det förtida parlamentsvalet blev demokratiskt genomfört. Den centrala valkommissionen var opartisk och effektiv, väljarna hade tillräcklig med alternativ och de grundläggande friheterna respekterades. Trots de svåra förhållandena hade man ordnat med så stor spridning av röstningsställena i Ukraina som möjligt. Trots långa köer förlöpte röstningen väl liksom också rösträkningen. I Donetsk och Luhansk försökte rebellerna förhindra röstningen, men trots det lyckades man hålla en del av röstningsställena öppna. Men vissa olägenheter iaktogs. Våldsamheter rapporterades i enstaka fall, och anklagelser om köp av röster undersöks.

Medierna var inte alltid opartiska och i vissa fall råkade redaktörer ut för otrygga situationer i landets östra delar. Mediernas oberoende kunde inte garanteras. Rapporteringen fokuserade främst på vissa kandidater. Att utrota korrruptionen har inte lyckats helt. Oroligheter beskuggade delvis valkampanjerna och kandidater blev hotade och ofredade. Tatar- och romaniminoriteten rapporterade om attacker mot dem, men språkdebatten var mer moderat än vid föregående val. Det nya parlamentet bör förbinda sig till att genomföra reformer.

Petro Porosjenkos center-högerblock vann valet med 132 platser, på andra plats kom den konservativa och EU-sinnade "folkfronten" (82 platser), på tredje plats det kristliga, EU-sinnade partiet "Själv tillit" (33), på fjärde plats det rysk-sinnade "Oppositionsblocket" (29), på femte plats Oleh Ljasjkos populistiska radikalparti (22) och på sjätte plats Julija Tymosjenkos Europavänliga allukrainska förbund "Fäderneslandet" (19). Utöver kandidaterna för dessa partier valdes tio ledamöter från fyra småpartier i 198 enskilda valkretsar samt sammanlagt 96 ledamöter som förde kampanj oberoende av partigrupper. Av ledamöterna är 47 kvinnor. Det är 11 procent, vilket är något mer än senast. Parlamentets talman är Volodymyr Hrojsman, som representerar Petro Porosjenkos block.

5.5 Presidentvalet i Turkiet

OSSE, ODIHR och Europarådet övervakade presidentvalet i Turkiet den 10 augusti 2014. Över 20 parlamentariker från OSSE:s parlamentariska församling under ledning av Åsa Lindestam (Sverige) samverkade med OSSE/ODIHR och delegationen för Europarådets parlamentariska församling.

Turkiets president valdes nu för första gången med direkt folkval i enlighet med 2007 års grundlagsreform. Kandidaterna förutsattes ha stöd från 20 ledamöter. Efter att de övriga hade förkastats återstod tre kandidater. Också personer bosatta utomlands kunde rösta, men endast 14 procent av de medborgare som bor utanför Turkiet utnyttjade möjligheten.

Förhandsfavoriten, premiärminister och ordförande för AKP Recep Tayyip Erdogan, valdes till president direkt vid första omgången med 51,7 procent av rösterna. Erdogan ansågs ha dragit betydande nytta av sin ställning som premiärminister. Han anklagades för att ha använt statens resurser för sin kampanj, eftersom han anordnade kampanjmöten i samband med sina officiella uppgifter. De som stöder Erdogan ser honom som en ekonomisk förnyare, medan motståndarna anser att han försvagar demokratin och det sekulära systemet. Det främsta oppositionspartiets gemensamma kandidat Ekmeleddin Ihsanoglu, som är liberal med stöd hos intelligentian och f.d. ledare för islamiska samarbetsorganisationen, fick 38,5 procent av rösterna. Kurderns kandidat Selahattin Demirtasi, som är en liberal politiker av den yngre generationen, fick 9,7 procent av rösterna.

Valet gick huvudsakligen bra och de grundläggande fri- och rättigheterna respekterades. I slutet av kampanjen noterades en mer spänd atmosfär, men inga större incidenter inträffade. Också rösträkningen gick bra. Turkiska var fortfarande huvudspråk vid kampanjerna, men för första gången tilläts också minoritetsspråk såsom kurdiska.

Kritik framfördes mot oklarheter i fråga om valfinansieringen, missbruk av administrativa resurser och regler om mediernas opartiskhet. De två övriga kandidaterna fick inte lika stort medialt genomslag som premiärministern. ODIHR:s långvariga övervakare ansåg att lagarna som be-

gränsar yttrandefriheten var problematiska. Även om valet var demokratiskt, bör den lagstiftning som anknyter till valet förbättras ytterligare.

5.6 Allmänt val i Bosnien och Hercegovina

Allmänt val hölls i Bosnien och Hercegovina den 12 oktober 2014. Kandidater valdes såväl till det nationella presidentrådet, till det nationella parlamentet som till de lokala parlamenten. OSSE-församlingens mission genomfördes tillsammans med Europarådets parlamentariska församling. I missionen deltog 27 OSSE-parlamentariker under ledning av Marietta Tidei från Italien.

Landets politiska situation är stelnad. Ukrainakrisen har inverkat negativt på de etniska skiljelinjerna, som framträdde starkt också i valet. I februari utbröt i landet omfattande demonstrationer mot de politiska beslutsfattarna på grund av den stora arbetslösheten, den svaga ekonomiska situationen och anklagelser om korruption.

Det fanns 17 kandidater till federationens president. Endast en av dem var kvinna. Federationens presidentskap delas nu av Bakir Izetbegovic (bosniak), Dragan Covic (kroat) och Mladen Ivanic (serb). I valet användes för första gången en könskvot på 40 procent på partiernas vallistor och i valförvaltningen. Kvoten iakttoogs. Valdeltagandet var ca 56 procent.

Enligt övervakarna var valet huvudsakligen demokratiskt: kandidaterna fick föra kampanj fritt, människors mötes-, organisations- och yttrandefrihet respekterades och röstningen administrerades behörigen. Ändå konstaterades det i fråga om rösträkningen att 25 procent av de övervakade röstningsställena bedömdes klara sig dåligt eller mycket dåligt. I valet godkändes 51 partier, 14 koalitioner och 15 självständiga kandidater. Den röstmängd som behövs för att komma in varierar i hög grad på grund av att valkretsarnas storlek varierar så betydligt, vilket också gör att de avgivna rösterna är sinsemellan ojämlika.

Enligt övervakarna försvåras genomförandet av nödvändiga reformer av att olika institutioner inte samarbetar tillräckligt och att de saknar en gemensam framtidssyn. Ett exempel är att kandidatur och rösträtt inte bör begränsas på grundval av etnicitet. I kampanjföringen före-

kom en negativ anda och mycket av anklagelser mot motståndarna. Rundradiobolaget presenterade kandidaterna opartiskt, men övriga mediers opartiskhet kunde inte garanteras. Regleringen av kampanjfinansieringen bör vara mer trovärdigt och transparent. Dessa olägenheter och ett ökande misstroende mot demokratiska institutioner äventyrar landets stabilitet.

5.7 Parlamentsvalet i Moldavien

Parlamentsvalet i Moldavien den 30 november 2014 hölls den 30 november 2014 enligt grundlagsenlig tidsram. Övervakningsmissionen genomfördes tillsammans med Europarådets parlamentariska församling och ODIHR. Vice president Emin Önen från Turkiet ledde den gemensamma OSSE-delegationen medan Arta Dade från Albanien ledde en parlamentarikerdelegation med 49 personer.

Parlamenten har en viktig roll dels som lagstiftare, dels i presidentvalet. De största partierna i Moldavien har varit kommunistpartiet och liberaldemokratiska partiet. Efter 2009 års parlamentsval lyckades parlamentet inte välja president. Därför upplöstes det igen och i november hölls ett nytt val. Den nya presidenten valdes först i mars 2012. År 2013 utbröt en regeringskris i Moldavien. I samband med den lösgjordes en liberalreformistisk grupp på sju personer från det liberala partiet. Gruppen stod bland annat för en reform av det liberala partiet. Den regering som bildades i maj 2013 var EU-vänlig; den så kallade Europavänliga koalitionen som bestod av liberaldemokratiska partiet, demokratpartiet och liberalpartiets reformistgrupp.

Valperioden var orolig. Konkurrenten mellan västsinnade och rysksinnade var hård. De EU-vänliga – liberaldemokrater, demokrater och liberaler – fick slutligen 55 platser i parlamentet, vars totala platsantal är 101. Socialist- och kommunistpartierna fick 46 platser. Det rysksinnade Patriapartiets rätt att delta upphävdes några dagar före valet eftersom partiet ansågs ha mottagit olaglig finansiering från utlandet. Det har väckt kritik på många håll.

Ändå bedöms valet ha uppfyllt de grundläggande kraven, dvs. väljarna kunde fritt välja

sin favorit och få information om kandidaterna genom medierna. Administrationen av valet var sakkunnigt, det nya elektroniska systemet för registrering av väljare innebar en positiv utveckling trots vissa tekniska problem, och atmosfären kring valet var lugn. Men det finns rum för förbättring särskilt när det gäller vallagarna. Informationen om finansieringen av kampanjerna bör vara mer transparent. Kampanjer bör inte heller få föras i offentliga tjänster. Ändringar kunde göras i kandidatlistorna så sent som en vecka före valet, vilket ledde till att kandidater kunde sköta en statlig tjänst medan kampanjen pågick.

En annan olägenhet var att en kandidats namn ströks från listan strax före valdagen. Detta väckte misstänksamhet i fråga om tidsschema och förhållanden. Dessutom bör medierna bli mer opartiska, och kvinnors och minoriteters deltagande bör främjas mer. De kvinnor som arbetade effektivt under valet är ett tecken på att kvinnor i Moldavien kan ta en mer betydande roll i parlamentet och förvaltningen.

5.8 Mellanårsvalet i Förenta staternas kongress

OSSE:s parlamentariska församling var den enda institutionen inom OSSE som övervakade mellanårsvalet i Förenta staterna den 4 november 2014. Församlingen sände en så kallad begränsad delegation som leddes av Isabel Santos från Portugal. Delegationen följde valet i Washington DC, Maryland och Virginia. Finlands delegation företrädde i Washington av *Pia Kauma* (saml).

Mellanårsvalet i Förenta staternas kongress hålls två år efter presidentvalet, det vill säga i mitten av den fyraåriga presidentperioden. Vid mellanårsvalet väljs alla 435 representanter i kongressens representanthus samt 33 senatorer (i år också 3 fyllnadsplatser) till kongressens överhus, det vill säga senaten, som har 100 platser. Varje delstat tilldelas platser i representanthuset enligt befolkningstalet; exempelvis Kalifornien har 53 representanter och Alaska endast en. Representanthusets mandatperiod är två år.

Det finns två senatorer från varje delstat, vilket betyder att de är hundra sammanlagt. Deras mandatperiod är sex år. Kongressen är Förenta staternas högsta lagstiftande organ, och för att en lag ska bli antagen behövs majoritet i bägge kamrarna. I mellanårsvalet röstas dessutom om viktiga tjänster i delstaterna och på lokal nivå.

OSSE/ODIHR har övervakat mellanårsvalet i Förenta staterna sedan 2002 och OSSE:s parlamentariska församling har för sin del övervakat valet av president och kongress sedan 2004.

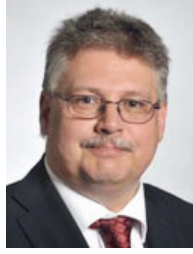
Enligt prognoserna segrade republikanerna i bägge kamrarna. Republikanerna har nu 247 platser i representanthuset och 54 platser i senaten. Mellanårsvalet var det dyraste någonsin, men valdeltagandet var bara 36,4 procent, vilket är det lägsta sedan 1942.

Enligt övervakarnas bedömning var mellanårsvalet ett uttryck för att Förenta staterna håller fast vid demokratin. Väljarna var fria att välja sina kandidater och rösta som de ville. Kampanjerna var livliga och medierna gav en bred och kritisk presentation av kandidaterna och valet. Men valövervakarna riktade kritik mot att pengar har en ökande betydelse i kampanjföringen eftersom det tillför ojämlikhet mellan kandidaterna. Det var också negativt att publikens intresse för valet var svagt.

FINLANDS DELEGATION I OSSE:S PARLAMENTARISKA FÖRSAMLING UNDER
VALPERIODEN 2011–2015

Ordförande
Ilkka KANERVA
(saml)

Vice ordförande
Ismo SOUKOLA
(saf)

MEDLEMMAR

Saara KARHU
(sd)

Pia KAUMA
(saml)

Johannes KOSKINEN
(sd)

Markku ROSSI
(cent)

ERSÄTTARE

Ritva ELOMAA
(saf)

Kimmo KIVELÄ
(saf)

Elisabeth NAUCLÉR
(Sv) Åland

Jaana PELKONEN
(saml)

Tiula PELTONEN
(sd)

Arto PIRTILAHTI
(cent)

SEKRETERARE

Rådet för internationella ärenden Gunilla Carlander

OSSE:S MEDLEMSLÄNDER

Albanien	Rumänien
Andorra	Ryssland
Armenien	San Marino
Azerbajdzjan	Schweiz
Belgien	Serbien
Bosnien-Hercegovina	Slovakien
Bulgarien	Slovenien
Canada	Spanien
Cypern	Storbritannien
Danmark	Sverige
Estland	Tadzjikistan
Finland	Tjeckien
Frankrike	Turkiet
Förenta Staterna	Turkmenistan
Georgien	Tyskland
Grekland	Ukraina
Heliga Stolen	Ungern
Irland	Uzbekistan
Island	Vitryssland
Italien	Österrike
Kazakstan	
Kirgizistan	<i>Samarbetspartners</i>
Kroatien	
Lettland	Australien
Liechtenstein	Afganistan
Litauen	Japan
Luxemburg	Korea
Makedonien	Thailand
Malta	
Moldavien	<i>Medelhavsområdets samarbetspartners</i>
Monaco	
Mongoliet	Algeriet
Montenegro	Egypten
Nederländerna	Israel
Norge	Jordanien
Polen	Marocko
Portugal	Tunisien

PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGENS PRESIDUM OCH ÖVRIGA ORGAN

Församlingens presidium

(juli 2013 – juli 2014)

(juli 2014 – juli 2015)

President

Ranko Krivokapic (Montenegro)

Ilkka Kanerva (Finland)

Vice presidenter

Walburga Habsburg-Douglas (Sverige)	2014	Robert Aderholt (USA)	(2015)
Emin Onen (Turkiet)	2014	Doris Barnett (Tyskland)	(2015)
Ilkka Kanerva (Finland)	2014	George Tsereteli (Georgien)	(2015)
Robert Aderholt (USA)	2015	Isabel Pozuelo (Spanien)	(2016)
George Tsereteli (Georgien)	2015	Alain Neri (Frankrike)	(2016)
Doris Barnett (Tyskland)	2015	Vilija Aleknaite Abramikiene (Litauen)	(2016)
Isabel Pozuelo (Spanien)	2016	Kent Härstedt (Sverige)	(2017)
Alain Neri (Frankrike)	2016	Emin Önen (Turkiet)	(2017)
Vilija Aleknaite Abramikiene (Litauen)	2016	Christine Muttonen (Österrike)	(2017)

Kassaförvaltare

Roberto Battelli (Slovenien)

Roberto Battelli (Slovenien)

President emeritus (föregående president)

Joao Soares (Portugal)

Kommittéernas presidier

(juli 2013 – juli 2014)

(juli 2014 – juli 2015)

Utskottet för politik och säkerhet (I utskottet)

Ordförande Makis Voridis (Grekland)

Åsa Lindestam (Sverige)/Robert Wicker (USA)

Vice ordförande (Azerbaidžan)

Azay Guliyev (Azerbaidžan)

Rapportör Pia Kauma (Finland)

Pia Kauma (Finland)

Utskottet för ekonomi, vetenskap, teknologi och miljö (II utskottet)

Ordförande Roza Aknazarova (Kirgisien)

Roza Aknazarova (Kirgisien)

Vice ordförande Nilza Sena (Portugal)

Nilza Sena (Portugal)

Rapportör Roger Williams (Stora-Britannien)

Marietta Tidei (Italien)

Utskottet för mänskliga rättigheter (III utskottet)

Ordförande Isabel Santos (Portugal)

Isabel Santos (Portugal)

Vice ordförande Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkiet)

Mehmet Sevki Kulkuloglu (Turkiet)

Rapportör Gordana Comic (Serbien)

Gordana Comic (Serbien)

Församlingens arbetsgrupper

(läget i december 2014)

Arbetsgruppen för Vitryssland (Ad hoc Committee on Belarus)

Ordförande Christian Holm (Sverige)
Vilija Aleknaite Abramikiene (Litauen)
Michal Szczerba (Polen)
Karl-Georg Wellmann (Tyskland)
Ingrid de Caluwe (Nederländerna)
TorsteinTvedt Solberg (Norge)

Arbetsgruppen för öppenhet och reform (Ad hoc Committee on Transparency and Reform)

Ordförande Joao Soares (Portugal)
Doris Barnett (Tyskland)
Lord Alf Dubs (Storbritannien)
Robert Aderholt (USA)
Gordana Comic (Serbien)
Ex officio medlem: ordförande Ilkka Kanerva (Finland)
Kassaförvaltare Roberto Battelli (Slovenien)

Stadgearbetsgruppen (Sub- Committee on Rules Procedure)

Ordförande Lord Peter Bowness (Storbritannien)
Doris Barnett (Tyskland)
Roberto Battelli (Slovenien)
Geir Jorgen Bekkevold (Norge)
Peter Juel Jensen (Danmark)
Gordana Comic (Serbien)
Robert Aderholt (USA)
Ilkka Kanerva, ex-officio medlem (Finland)

Församlingens specialrepresentanter

(läget i december 2014)

- 1 Församlingens specialrepresentant för Afghanistan
(Special Representative on Afghanistan)
Michel Voisin (Frankrike) (2008-)
- 2 Församlingens specialrepresentant för Centralasien
(Special Representative on Central Asia)
Thierry Mariani (Frankrike) (2013-)
- 3 Församlingens specialrepresentant mot terrorismen
(Special Representative on Anti-Terrorism)
Nikolay Kovalev (Rusland) (2013-)
- 4 Församlingens specialrepresentant för gränssamarbete
(Special Representative on Border Co-operation)
Ignacio Sánchez Amor (Spanien) (2012-)
- 5 Församlingens jämställdhetsombud
(Special Representative on Gender Issues)
Dr. Hedy Fry (Kanada) (2010-)
- 6 Församlingens specialrepresentant för bekämpande av mänskohandel
(Special Representative on Human Trafficking Issues)
Christopher Smith (USA) (2007-)
- 7 Församlingens specialrepresentant för Sydkaukasien
(Special Representative on South Caucasus)
Joao Soares (Portugal) (2011-)
- 8 Församlingens specialrepresentant för Sydosteuropa
(Special representative on South East Europe)
Roberto Battelli (Slovenien) (2007-)
- 9 Församlingens specialrepresentant för budgetfrågor
(Special Representative on the Budget)
Pétur Blondal (Island) (2006-)
- 10 Församlingens specialrepresentant för motarbetande av antisemitism, rasism och intolerans
(Special representative on Antisemitism, Racism and Intolerance)
Ben Cardin (USA)

**BAKU
DECLARATION
AND
RESOLUTIONS
ADOPTED BY THE
OSCE PARLIAMENTARY ASSEMBLY
AT THE TWENTY-THIRD ANNUAL SESSION
BAKU, 28 JUNE to 2 JULY 2014
PREAMBLE**

We, Parliamentarians of the OSCE participating States, have met in annual session in Baku on 28 June to 2 July 2014 as the Parliamentary dimension of the OSCE to assess developments and challenges relating to security and co-operation, in particular on Helsinki +40: Towards Human Security For All, and we offer the following views to the OSCE Ministers.

We wish every success to the next OSCE Ministerial Council and bring to its attention the following declaration and recommendations.

**HELSINKI +40: TOWARDS HUMAN SECURITY FOR ALL
CHAPTER I
POLITICAL AFFAIRS AND SECURITY**

1. Recalling the historic role of the Helsinki Final Act signed in 1975, which contains key commitments on politico-military, economic, environmental, human rights and humanitarian issues and which established fundamental principles governing the behaviour of States towards their citizens and each other,
2. Also recalling the Charter of Paris for a New Europe adopted in 1990, which led to its acquiring permanent institutions and operational capabilities, including the Parliamentary Assembly of the OSCE,
3. Reconfirming the Organization's comprehensive approach to security based on trust and transparency in the politico-military field, committed to by the participating States, and confirmed by the OSCE Istanbul Summit in 1999 and the Astana Summit in 2010,
4. Stressing the continuing need for enhanced efforts to settle existing conflicts in the OSCE area in a peaceful and negotiated manner, in full respect of the United Nations Charter and the Helsinki Final Act, and refraining from the threat or use of force, as called for at the Astana Summit Meeting held in 2010,
5. Welcoming the Declaration on furthering the Helsinki +40 process adopted at the Ministerial Council in December 2013 in Kyiv, which reaffirmed the efforts by all participating States to provide strong and continuous political impetus to advancing the work towards realizing the vision of a security community and reaffirmed the commitment by all participating States to the concept of comprehensive, co-operative, equal and indivisible security,
6. Stressing the importance of continuing the ongoing negotiations to update and modernize the Vienna Document on Confidence- and Security-Building Measures in order to increase openness, transparency and predictability in the military sphere, and referring to the resolutions of the Parliamentary Assembly of the OSCE underlining the need to proceed with this work,
7. Noting the OSCE's significant input in non-proliferation efforts to implement United Nations Security Council resolution 1540,
8. Expressing grave concern about the situation in Ukraine, and emphasizing the role of the OSCE in engaging all parties in a constructive dialogue, monitoring and supporting the implementation

- of all OSCE principles and commitments on the ground, preventing further escalation of the crisis and promoting a diplomatic process towards a peaceful resolution to the crisis,
9. Expressing concern about the deficit of democratic political institutions and lack of democratic progress in the Republic of Belarus,
 10. Recalling the need to increase the representation of women throughout the OSCE, particularly in the politico-military dimension,
 11. Welcoming efforts by the OSCE participating States and the Secretariat to hold bilateral and multilateral negotiations in order to resolve conflicts that threaten the security of the OSCE region,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Stresses the importance of adapting the arrangements for conventional arms control and confidence- and security-building measures to today's politico-military reality, building upon the existing foundation of the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe, the Treaty on Open Skies and the Vienna Document as well as the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security;
13. Notes the military escalation in the Arctic region in recent years and the substantial progress made in strengthening Arctic co-operation;
14. Calls for strong commitment to the Vienna Document, adopted in 1990 and updated several times, which is one of the most important politically binding documents of the politico-military dimension of the OSCE, building upon the 1975 Helsinki Final Act's provisions for early notification of military exercises that involve a certain number of military personnel;
15. Supports the requests made by a number of participating States on three occasions in April 2014 to activate the risk reduction mechanism under paragraph 16 of the Vienna Document to dispel serious security concerns caused by the significant military activities of the Russian Federation along the State border with Ukraine, and strongly encourages the Russian Federation to engage in a dialogue within the framework of the Joint FSC-PC meetings and to co-operate in a responsible manner and in good faith on the basis of its OSCE politico-military commitments;
16. Stresses the high relevance of fundamental principles and norms of international law and human rights law, as enshrined in the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security, which should govern inter-State relations as well as politico-military conduct within States, notably the democratic oversight of armed and security forces, in efforts to achieve greater transparency and trust within and beyond the OSCE area;
17. Expresses its support for the next Annual Implementation Discussion on updating and modernizing the Vienna Document on Confidence- and Security-Building Measures to take place in July 2014 with a view to increasing the predictability, openness and transparency in the exchange of information annually on their armed forces concerning the military organisation by increasing opportunities for verification activity, strengthening risk reduction mechanisms, and enlarging the scope of confidence and security-building measures;
18. Recalls the need to consider the more than 20 VD Plus proposals when updating the Vienna Document, covering the expansion of information exchange on military matters, the notification for military exercises, maritime arms control procedures, monitoring of rapid deployment forces and large force transfers, and the improvement of the effectiveness of inspections and evaluation visits;
19. Encourages the signing of new bilateral agreements and the strengthening of existing ones on additional confidence-building measures in the spirit of Chapter X of the Vienna Document, which will help to improve predictability, transparency and stability at the regional and subregional levels;

20. Acknowledges the vital role of military inspections under the Vienna Document, which serve to build confidence and allow for rapid observation of military activities of concern in the OSCE region;
21. Encourages participating States to adopt an appropriate legislative basis for the democratic control of the armed forces, in accordance with the principles of constitutionality, legality and accountability, including to ensure that armed forces are not used against civilians and welcomes the recent amendments made by Georgia to strengthen the oversight power of the Parliament of Georgia over the armed forces of Georgia and the signing of co-operation memorandums between the Defence and Security Committee of the Parliament of Georgia and civil society organizations working in the area of defence and security;
22. Stresses the need to balance between new threats, like cyber warfare and terrorism, and the prospect of conventional military operations, when updating and developing the Vienna Document, noting that, since the adoption of the Treaty on Conventional Armed Forces in Europe, the number of units of Treaty-Limited Equipment has been reduced by more than 110,000, indicating the importance of traditional arms control mechanisms;
23. Welcomes the adoption of the “Initial set of OSCE confidence-building measures to reduce the risks of conflict stemming from the use of information and communication technologies” and supports the work of the Informal Working Group established pursuant to Permanent Council Decision No. 1039;
24. Acknowledges the need to take into account the development of technology and tactics when updating current treaties, reflecting the increasing emphasis on brigade-level operations and the need for a comprehensive assessment of military capabilities and the development of indicators that focus on quality and performance rather than quantity alone;
25. Stresses the high significance of the Arms Trade Treaty (ATT) adopted by the UN General Assembly in April 2013 in global efforts in the field of arms control to achieve a security community, and encourages OSCE participating States to proceed with its ratification so that the ATT can enter into force soon;
26. Also stresses the importance of OSCE documents on small arms and light weapons (SALW) and stockpiles of conventional ammunition, and the complementary decisions of the OSCE Forum for Security Co-operation, in the fight against the illicit trade in SALW and conventional ammunition, and calls on the participating States to ensure the effective implementation of these documents with a view to combating the illicit trade in SALW and conventional ammunition;
27. Supports the activities of the OSCE in assisting with the collection and destruction of conventional ammunition as well as improving the control and security of their stockpiles, and suggests that the participating States should continue to turn to the OSCE for assistance on questions relating to SALW and conventional ammunition;
28. Calls for measures limiting, prohibiting and controlling the illegal trade of small arms and light weapons (SALW), including their diversion to non-State actors in conflict areas, as well as the uncontrolled circulation and misuse of these arms in non-conflict situations, which pose multiple threats to societies and contribute to numerous casualties every year, including among civilians;
29. Calls upon participating States to observe their international commitments and to further strengthen OSCE norms and activities in the field of SALW and Stockpiles of Conventional Ammunition (SCA), and stresses the essential role of parliaments and the OSCE Parliamentary Assembly in promoting subregional, regional and international co-operation on achieving these goals;
30. Calls for an updated assessment on whether current rules of warfare are up-to-date when taking into account new weapons systems that have been deployed in the past few years;
31. Reconfirms that addressing protracted conflicts in the OSCE area and seeking to achieve progress towards their resolution in a peaceful and negotiated manner, within agreed frameworks, while fully respecting the United Nations Charter, the Helsinki Final Act and international law, is a priority for the Organization;

32. Acknowledges the role of women in the prevention and resolution of conflicts, and urges compliance with United Nations Security Council resolution 1325, which aims to increase equal participation of women including full involvement in all efforts for the maintenance and promotion of peace and security;
33. Also acknowledges that the geopolitical situation in different parts of the OSCE area varies widely and that any action taken by the OSCE with the goal of increasing security should accurately take into account local conditions and specific situations in order to find long-term solutions that can be agreed upon by all parties;
34. Urges parliamentarians to support women's public and political involvement by raising public awareness of the importance of gender equality and establishing political networks to encourage women's leadership in the OSCE;
35. Acknowledges the role and participation of local and regional authorities in the lasting settlement of conflicts and post-conflict rehabilitation scenarios;
36. Calls on the Russian Federation to fulfil the commitments entered into under the 12 August 2008 ceasefire agreement to de-occupy the Georgian territory and to respect the fundamental principles of international law;
37. Welcomes the active engagement of the Swiss OSCE Chairmanship in the crisis in and around Ukraine and the deployment of the Special Monitoring Mission to Ukraine as well as the activities of the OSCE executive structures and other relevant international actors operating in Ukraine with the aim of reducing tensions, fostering stability and promoting national dialogue; 5
38. Calls for the creation, on the platform of the OSCE Parliamentary Assembly, of an interparliamentary liaison group on Ukraine in order to de-escalate the situation on the ground and support the country out of the crisis;
39. Underlines the respect for the principles of the inviolability of frontiers and territorial integrity, peaceful settlement of disputes, equal rights and self-determination of peoples, as stated in the Helsinki Final Act and calls on the Russian Federation to reverse the annexation of the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, Ukraine;
40. Calls for a strong and better regulated legal framework for national referendums to avoid their misuse, taking into account national constitutions and relevant international standards;
41. Reaffirms the right of citizens of participating States to hold referendums under their national legislation and in conformity with international standards;
42. Urges participating States to closely monitor the military presence in the Arctic region, be aware of the potential security and environmental risk that it constitutes and continue to strive for a zone of peace and stability in the Arctic;
43. Expresses its support for the ongoing process of peaceful integration in Europe, which includes co-operation in transnational organisations, increased freedom of movement for people and goods and strengthening economic ties which will increase stability and security in Europe and beyond;
44. Reaffirms the need to continue to work towards a solution to the crisis in Syria, where violence and human rights abuses continue amidst a humanitarian crisis and manifestations of international terrorism, and strongly urges all parties to commit to a peaceful resolution of the crisis and the establishment of a truly democratic state where the rights and security of all ethnic and religious groups are protected equally;
45. Calls upon OSCE participating States to prevent the use of their territories by terrorist and fundamentalist groups for cross-border attacks against civilian populations, including religious and ethnic minorities in Syria;
46. Welcomes the approaching 40th anniversary of the Helsinki Final Act and the opportunity to strengthen the role of the OSCE in increasing security, openness and transparency and moving forward in the Helsinki +40 process;
47. Calls for the creation of a new system of arbitration within the OSCE Parliamentary Assembly in order to enhance co-operation and to prevent situations where participating States have different interpretations of the meaning and detail of current documents.

CHAPTER II

ECONOMIC AFFAIRS, SCIENCE, TECHNOLOGY AND ENVIRONMENT

48. Welcoming the OSCE's Helsinki +40 process as an opportunity to reinforce, as well as update, OSCE commitments, particularly in the economic and environmental dimension,
49. Recognizing the importance of water, energy and food issues, and their significant implications for security and stability within States as well as across borders,
50. Mindful of the role that the OSCE has to play in promoting the rational use of, and in establishing synergies between, water, energy and food resources from a stability and security perspective,
51. Commending the OSCE for its work in facilitating the negotiations between participating States on bilateral agreements on water resource management,
52. Concerned by the challenges that States face in ensuring that food and water are available to their citizens,
53. Recalling the massive devastation brought to the Philippines by Typhoon Haiyan, which offered a tragic reminder of how critical the global climate change situation is,
54. Noting the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)'s report released on 26 September 2013, in which IPCC scientists concluded with a 95 per cent certainty that humans are the dominant cause of global warming and that atmospheric carbon dioxide is higher than it has been for at least 800,000 years,
55. Reiterating the need to reduce greenhouse gas emissions and to adapt to a changing climate,
56. Pointing out that greenhouse gas emissions vary considerably in different food production systems, with emissions much higher in meat and dairy production,
57. Noting that changing climatic conditions will affect crop growth and livestock performance, the availability of water, fisheries and aquaculture yields, mountains, forests, biodiversity, the number of natural disasters and the functioning of ecosystems throughout the OSCE region,
58. Regretting the lack of progress on key issues of reducing CO₂ emissions and financial help for countries most affected by climate change at the 19th Conference of the Parties (COP 19) of the United Nations Framework Convention on Climate Change,
59. Noting the importance of the transition to the use of new and renewable energy sources and advanced environmentally clean "green" technologies in order to address more effectively the challenges posed by environmental pollution and climate change,
60. Restating the OSCE PA Istanbul Declaration's recognition that environmental challenges such as climate change require world leaders to make compromises at the international level, and in this regard the Helsinki +40 process can serve as a powerful inspiration for co-operation,
61. Commending progress in the OSCE's work relating to good governance, and stressing the need, in the context of Helsinki +40, for the political momentum gained by the adoption of the Dublin Ministerial Council's Declaration on Strengthening Good Governance and Combating Corruption, Money-Laundering and the Financing of Terrorism, to be further enhanced and to be reflected in the participating States' implementation of their relevant commitments,
62. Recalling that the main cause of the ongoing economic recession was the poor governance of national and international financial institutions,
63. Recognizing the adverse effects of growing inequality in developed economies resulting from the global financial crisis and unilateral austerity policies, and stressing the urgent need for States to uphold social cohesion while striving to achieve sustainable growth,
64. Stressing the importance of women's economic empowerment,
65. Recognizing that governments, international and financial institutions should be encouraged to support the sustainable development in mountainous regions, as they are most vulnerable to climate change, which leads to an increase in the number of natural disasters, melting glaciers and a reduction of water resources, which in turn lead to increased tension in the cross-border use of water resources,

66. Noting the potential that investment in science and technology plays in promoting economic growth for nations and improved employment and living standards for individuals,
67. Aware that economic and environmental migration can provide opportunities for people to improve their lives while building the economies of countries that receive them, but that unplanned and excessive population movements can cause tension and adversely affect the provision of public services,
68. Noting that water scarcity and food insecurity in the Middle East and North Africa (MENA) region, combined with demographic pressures, high unemployment and poverty, constitute major sources of existing and/or potential tensions with a multiplying impact on the various security challenges within and beyond this region,
69. Pointing out that economic migration, particularly from North Africa, has placed a great burden on Southern European States and has also resulted in the tragic loss of a large number of lives, as vessels used for this activity are often unseaworthy,
70. Recognizing that trade is often disrupted by man-made and natural disasters and that borders need to be secure, robust and resilient to enable trade to continue during periods of heightened threats and alerts,
71. Asserting that providing all persons with disabilities with equal opportunities and expanded access to life in society, as advanced by the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities as well as existing OSCE commitments will contribute to the economic self-sufficiency of such persons, economic growth in the participating States and economic co-operation between them,
72. Noting that the full potential of women is still not fully utilized in the economy, and stressing the potential benefits it would bring for women's independence as well as for the economic development of participating States,
73. Stressing the essential role that trade unions play in representation, negotiation and resolution,

The OSCE Parliamentary Assembly:

74. Calls for nations to ensure that trade unions can operate in a supportive legal context to ensure that they play a full part in promoting prosperity;
75. Calls on the OSCE Co-ordinator for Economic and Environmental Affairs to establish a co-operative mechanism or centre in the OSCE region to serve as a clearing house for best practices in counter-corruption and to facilitate exchanges to promote good governance;
76. Urges the OSCE to work with Southern European countries and our partners in North Africa to protect migrants and provide facilities for them after their arrival in Europe;
77. Urges participating States to ensure the legal recognition of women's property rights;
78. Calls upon OSCE participating States to adopt regulations that limit risk-based speculation and enable financial bodies to provide capital for investment to stimulate national economies through improvements in infrastructure and long-term projects;
79. Stresses the urgent need for modest recovery to be reflected in curbing unemployment, particularly among young people, by means of dynamic and comprehensive job-generating policies, which should aim at further developing infrastructure and investments in pro-growth sectors, encouraging entrepreneurs, knowledge and innovation, boosting domestic demand and providing adequate training to facilitate the transition from education to the labour market;
80. Calls upon participating States to provide greater support to small and medium-sized enterprises (SMEs) by means of a more business-friendly environment that promotes entrepreneurship, innovation and employment, reduces regulatory and administrative obstacles and facilitates SMEs' networking and access to domestic and global markets, and stresses the need to ensure that SMEs' central role and prospects for realizing their full potential in the global economy are appropriately reflected in States' growth policies;

81. Urges participating States to encourage young people to pursue careers in agriculture, for example by facilitating transnational courses in agricultural science;
82. Calls for more research on crop and animal production, investments in science and technology and the adoption of fiscal policies that encourage private companies to invest in research and development;
83. Urges the OSCE to help co-ordinate national governments in moving away from budget cuts into solid investments to provide a foundation for the sound improvement of the global economy;
84. Encourages the OSCE to facilitate technology and knowledge transfers with a view towards improving the way people produce and consume, as well as promoting best practices in agricultural and fisheries production;
85. Endorses a multidimensional approach to food and water security, including all those areas of science and technology that can have a valuable impact;
86. Stresses the need for the OSCE to play an enhanced role in efforts to achieve global energy security, by means of a level playing field across the entire spectrum of energy-related activities, in strict compliance with international law and the rule of law enshrined in the Helsinki Final Act and the Energy Charter Treaty;
87. Calls on the OSCE participating States to improve and develop the practice of treatment, recycling and reuse of water resources;
88. Expresses concern over the use of certain types of energy extraction, particularly hydraulic fracturing or “fracking”, that are known to have an adverse effect on water supplies;
89. Strongly urges the OSCE participating States to strengthen co-ordination actions aimed at early warning of natural disasters in mountain ecosystems with the help of technical, biological and organizational measures;
90. Endorses inter-State scientific and technical co-operation, including innovative programmes of the OSCE participating States aimed at ensuring the sustainable development of mountain ecosystems;
91. Calls on the OSCE and its participating States to reduce waste by increasing the efficiency of the production, processing, transport and storage of products and to educate consumers on how to reduce waste through smarter purchasing choices;
92. Encourages the OSCE and its participating States to work on migration management to increase the benefits of migration while reducing its potential negative implications;
93. Calls upon OSCE participating States to continue to work towards a new universal climate agreement so that it appears on the table at the next UN climate change conference in Peru, ahead of final agreement in Paris, in 2015;
94. Calls for the OSCE field operations to receive all the funding they need in order to carry out their vital work in the economic and environmental dimension, especially in mountainous countries, which are the ones most vulnerable to climate change;
95. Urges those participating States that have not already done so to sign, ratify and implement the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities and to implement their existing OSCE commitments to ensure the protection of the rights of such persons, especially with regard to the promotion of services and training as well as favourable conditions for participating in competitive integrated employment and access to public buildings and services, housing, transport, and cultural and recreational activities;
96. Encourages intensified efforts to prohibit discrimination against disabled persons in employment and the workplace;
97. Reiterates the central importance of the economic and environmental dimension in the Helsinki +40 process;
98. Calls on European Union Member States to engage further in migration management and to ensure that the contribution and burden of migrants on the European continent is shared equally among Member States;

99. Urges the participating States to continue working for women's opportunities to become financially independent and have their own income and to support possibilities for women to start new businesses.

CHAPTER III DEMOCRACY, HUMAN RIGHTS AND HUMANITARIAN QUESTIONS

100. Welcoming the OSCE's Helsinki +40 process as an opportunity to review the implementation of Human Dimension Commitments, including the regress in whole regions of the OSCE with regard to human rights and fundamental freedoms, such as freedom of assembly, freedom of the media, freedom of expression, democratic commitments, the rule of law, equality and non-discrimination,
101. Recalling that the 1975 Helsinki Final Act addressed issues such as the peaceful settlement of disputes, refraining from the threat or use of force, respect for human rights and fundamental freedoms, including the freedom of thought, conscience, religion or belief, for all without distinction as to race, sex, language or religion, as well as other key human security commitments,
102. Stressing the crucial significance of upholding the universality, indivisibility and interdependence of human rights in efforts to achieve a security community,
103. Deeply concerned that the OSCE's field operations are continuously reduced in their capacity to monitor and report on human rights issues, in particular in participating States which demonstrate non-compliance with their Human Dimension Commitments,
104. Welcoming the Swiss Chairmanship's pledge in connection with Helsinki +40 to continue reinforcing co-operation with civil society,
105. Recalling the 2013 OSCE PA Istanbul Declaration's call for the OSCE and the OSCE PA to create a civil society board, comprised of representatives of leading NGOs working on OSCE issues,
106. Recalling the reaffirmation, contained in the Istanbul Declaration that the rule of law and the independence of the judiciary should be respected,
107. Recalling the concern expressed in the 2007 OSCE PA Kyiv Declaration regarding the introduction of new legislation in a number of participating States placing further restrictions and constraints on the activities of human rights defenders, in particular by making them subject to unnecessary bureaucratic burdens,
108. Concerned that people have disappeared in Turkmenistan's prisons and that their families have not even been able to find out if they are alive or dead, in some cases for more than a decade,
109. Expressing concern at the rise of nationalistic and xenophobic trends across the political spectrum in the OSCE area, at the impact of socio-economic hardship and at serious shortfalls pertaining to governance, which all exacerbate public indignation and increase citizens' mistrust of and estrangement from national and supranational decision-making centres,
110. Deploring discrimination and hate crimes against migrant workers both East and West of Vienna,
111. Deeply concerned that, 10 years after the Berlin Declaration, which set out concrete measures to combat anti-Semitism, attacks targeting Jews and their property as well as Jewish religious, educational and communal institutions continue,
112. Expressing deep concern that restrictive migration policies in an increasing number of countries in the OSCE area often circumvent and/or violate international human rights standards, show insufficient solidarity and burden-sharing and hinder global efforts to elaborate a comprehensive and effective migration management strategy,

The OSCE Parliamentary Assembly:

113. Endorses the adoption by the Parliamentary Assembly of the Council of Europe of a resolution confirming the definition of political prisoners;

114. Calls on OSCE participating States to ensure, through the effective implementation of and, if necessary, reform of national legislation, dignity and security for all asylum seekers and migrant workers;
115. Reiterates its call for the safe and dignified return of all internally displaced persons to their places of living, ensuring access to international humanitarian aid when needed, with the goal of gradual rapprochement of the societies of Georgia and Abkhazia, Georgia, and South Ossetia, Georgia;
116. Strongly condemns any act of hate crime against any migrant, and calls on participating States to ensure that such crimes are fully investigated and victims protected, regardless of their legal status in the host country, be it East or West of Vienna;
117. Calls on the participating States to participate robustly in the commemoration of the tenth anniversary of the Berlin Declaration with a focus on improving implementation of OSCE commitments to combat anti-Semitism, including the collection and reporting of data on hate crimes and the promotion of education about the tragedy of the Holocaust;
118. Reaffirms the Berlin Declaration in its unequivocal condemnation of all manifestations of anti-Semitism and its unambiguous statement that international developments or political issues, including those in Israel or elsewhere in the Middle East, never justify anti-Semitism;
119. Commends the pioneering anti-trafficking work of the OSCE to date, and stresses the need for stronger cross-dimensional, inclusive and outreaching victims-based action in order to effectively address traffickers' complex modus operandi and the increasing varieties of this threat, including child sexual and/or labour trafficking and organ trafficking, by strengthening national anti-trafficking legislation and further promoting awareness, networking and co-operation at all levels and with civil society;
120. Encourages all participating States to follow Ukraine's example in multi-lateral co-operation in hosting the OSCE Special Monitoring Mission as an important tool to monitor and report on human rights in a participating State;
121. Reiterates its call on all the OSCE participating States to comply fully with their commitments regarding human rights, fundamental freedoms, democracy and the rule of law;
122. Calls upon the authorities of Ukraine to carry out a fact-based, comprehensive and open investigation, with the participation of human rights organizations, of all fatalities during the recent events in Ukraine, in particular the tragedy that took place in Odessa on 2 May 2014;
123. Stresses the need to step up efforts, at the level of participating States and the OSCE, to effectively address persisting violence and discrimination against women across the OSCE area and further promote women's participation in political and public life and decision-making, in accordance with the relevant recommendations made at the 2013 OSCE Human Dimension Implementation Meeting, including the early adoption of an OSCE Action Plan on Women, Peace and Security and of an addendum to the 2004 Gender Action Plan for the Promotion of Gender Equality;
124. Also stresses the need for participating States to work towards improved access to health services for all, without discrimination;
125. Emphasizes that the OSCE should reduce its reliance on the consensus rule, and further develop such human rights protection tools such as the Moscow Mechanism, to inter alia monitor gross human rights violations;
126. Strongly encourages participating States to benefit from the Helsinki +40 process to promote the Human Dimension values at the core of the Helsinki Final Act;
127. Strongly urges participating States to co-operate with international institutions like the OSCE, to help ensure that, in the future, there will be no political prisoners in the OSCE area;
128. Urges all OSCE participating States to encourage the reform of INTERPOL to avoid the political use of Red Notices, which are currently being used in some countries to round up political opponents instead of for legitimate law enforcement purposes;
129. Encourages participating States to develop baseline data and indicators in order to monitor national implementation of the 2004 OSCE Action Plan for the Promotion of Gender Equality;

130. Calls on participating States to improve their legislation, administrative procedures and policies in the sphere of economic and social rights and to implement them in such a way that ensures they are effectively enforced;
131. Stresses the crucial role of parliaments in ensuring States' strict compliance with international human rights standards, in their efforts to frame comprehensive and effective migration management and integration policies, with a view to maximizing the benefits of legal migration, in accordance with labour market needs, and curbing illegal migration;
132. Calls on participating States to ensure access to justice for all those detained, and to ensure that people are not detained indefinitely, under arduous conditions and without adequate legal counsel, and to consider establishing a special rapporteur on cases of indefinite detention or lack of rule of law in the OSCE area;
133. Expresses concern at the misuse of administrative procedures and legislation to detain, imprison, intimidate or otherwise silence human rights defenders and critics in numerous OSCE participating States, including Azerbaijan, Belarus, Kazakhstan and the Russian Federation;
134. Asks the Government of Turkmenistan to provide information on the health and whereabouts of, and access to, persons who have disappeared in Turkmenistan's prisons, including former Foreign Ministers Boris Shikmuradov and Batyr Berdiev;
135. Encourages all participating States to avoid the expulsion, return (non-refoulement) and extradition of migrants and asylum seekers to States where there is a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights, or substantial grounds for believing that they would be in danger of being subjected to torture or ill-treatment;
136. Strongly urges the Republic of Belarus immediately to release and rehabilitate all political prisoners;
137. Repeats its call for the Ministerial Council to adopt full, effective, and long-term mandates for OSCE field operations;
138. Strongly urges the Permanent Council to re-open the Field Missions in Belarus and Georgia, and to return the monitoring and reporting mandates to the status of the OSCE field operations in Azerbaijan and Ukraine, and to open an OSCE field mission in Mongolia;
139. Expresses deep concern at the situation of Mr. Anar Mammadli, an Azerbaijani civil society representative and human rights defender, who was recently sentenced to prison in a court case with clear political overtones, and urges the competent Azerbaijani authorities to seek ways to restore justice for Mr. Mammadli, enabling him and other citizens who have been victims of politicized court cases to continue their work defending human rights and the rule of law;
140. Urges the Government of Azerbaijan to once again let the OSCE open an office in Baku, and also urges the Government of Azerbaijan to upgrade the mandate of the Project Co-ordinator in Baku.

**RESOLUTION ON
CLEAR, GROSS AND UNCORRECTED VIOLATIONS OF HELSINKI
PRINCIPLES BY THE RUSSIAN FEDERATION**

1. Noting that the Russian Federation is a participating State of the Organization for Security and Co-operation in Europe and has therefore committed itself to respect the Principles guiding relations between participating States as contained in the Helsinki Final Act,
2. Recalling that those principles include 1) Sovereign equality, respect for the rights inherent in sovereignty; 2) Refraining from the threat or use of force; 3) Inviolability of frontiers; 4) Territorial integrity of States; 5) Peaceful settlement of disputes; 6) Non-intervention in internal affairs; 7) Respect for human rights and fundamental freedoms; 8) Equal rights and self-determination of peoples; 9) Co-operation among States; and 10) Fulfilment in good faith of obligations under international law,

3. Recalling also that the Russian Federation is a signatory, along with the United States of America and the United Kingdom, of the December 1994 Budapest Memorandum on Security Assurances, which was made in connection with Ukraine's accession to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear Weapons,
4. Concluding that the Russian Federation has, since February 2014, violated every one of the ten Helsinki principles in its relations with Ukraine, some in a clear, gross and thus far uncorrected manner, and is in violation with the commitments it undertook in the Budapest Memorandum, as well as other international obligations,
5. Emphasizing in particular that the 16 March 2014 referendum in Crimea was held in clear violation of the Constitution of Ukraine and the Constitution of Crimea as an autonomous republic within Ukraine, and was further conducted in an environment that could not be considered remotely free and fair,
6. Expressing concern that the Russian Federation continues to violate its international commitments in order to make similarly illegitimate claims in the eastern part of Ukraine, as it has done, and threatens to continue to do, in regard to other participating States,
7. Asserting that improved democratic practices regarding free and fair elections, adherence to the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms in the Russian Federation would benefit the citizens of that State but also contribute significantly to stability and confidence among its neighbours, as well as enhance security and co-operation among all the participating States,
8. Noting the particular vulnerability of Crimean Tatars, Roma, Jews and other minority groups, along with those Ukrainian citizens opposed to the actions undertaken or supported by the Russian Federation, to attacks, harassment and intimidation by Russian-supported separatist forces,
9. Welcoming the efforts and initiatives of the OSCE to develop a presence in Ukraine, including Crimea, that would support de-escalation of the current situation and monitor and encourage respect for the Helsinki principles, including the human rights and fundamental freedoms of all Ukrainian citizens, as well as the work of the OSCE High Commissioner on National Minorities, the OSCE Representative on Freedom of the Media, and the Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR),

The OSCE Parliamentary Assembly:

10. Condemns the clear, gross and uncorrected violation of the Helsinki principles by the Russian Federation with respect to Ukraine, including the particularly egregious violation of that country's sovereignty and territorial integrity;
11. Condemns the occupation of the territory of Ukraine;
12. Considers these actions, which include military aggression as well as various forms of coercion designed to subordinate the rights inherent in Ukraine's sovereignty to the Russian Federation's own interests, to have been unprovoked, and to be based on completely unfounded premises and pretexts;
13. Expresses unequivocal support for the sovereignty, political independence, unity and territorial integrity of Ukraine as defined by the country's Constitution and within its internationally recognized borders;
14. Affirms the right of Ukraine and all participating States to belong, or not to belong, to international organizations, to be or not to be a party to bilateral or multilateral treaties including the right to be or not to be a party to treaties of alliance, or to neutrality;
15. Views the 16 March 2014 referendum in Crimea as an illegitimate and illegal act, the results of which have no validity whatsoever;
16. Calls upon all participating States to refuse to recognize the forced annexation of Crimea by the Russian Federation;

17. Also calls upon all participating States further to support and adhere to mutually agreed and fully justified international responses to this crisis;
18. Deplores the armed intervention by forces under the control of the Russian Federation in Ukraine, and the human rights violations that they continue to cause;
19. Calls on the Russian Federation to end its intervention in Ukraine and to bring itself into compliance with the Helsinki principles in its relations with Ukraine and with all other participating States;
20. Demands that the Russian Federation desist from its provocative military overflights of the Nordic-Baltic region, immediately withdraw its military forces from the borders of the Baltic States and cease its subversive activities within the ethnic Russian populations of Estonia, Latvia and Lithuania;
21. Supports continued efforts and initiatives of the OSCE to respond to this crisis, and calls on all OSCE states to provide both resources and political support and to allow the OSCE to work unhindered throughout Ukraine, including Crimea;
22. Urges the Russian Federation to contribute to regional stability and confidence, generally enhance security and co-operation by engaging its civil society and all political forces in a discussion leading to liberalization of its restrictive laws, policies and practices regarding freedom of the media, freedom of speech, and freedom of assembly and association, and abide by its other commitments as a participating State of the OSCE;
23. Encourages Ukraine to remain committed to OSCE norms regarding the building of democratic institutions, adherence to the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms of all its citizens;
24. Exhorts the Russian Federation to fully utilize the expertise and assistance of the OSCE and its institutions, including the Parliamentary Assembly, to enact meaningful improvements in its electoral laws and practices;
25. Congratulates the people of Ukraine and commends the authorities of that country for successfully holding presidential elections on 25 May 2014 which were conducted largely in line with international commitments and characterized by a high voter turnout despite a challenging political, economic and, in particular, security environment;
26. Expresses a continued willingness to provide the substantial assistance to Ukraine in these and other matters at this critical time.

RESOLUTION ON THE DEVELOPMENT OF MEDIATION CAPACITY IN THE OSCE AREA

1. Referring to the UN Charter according to which, inter alia, all Member States shall refrain in their international relations, from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations, the Helsinki Final Act and all OSCE norms, principles and commitments,
2. Referring to the close partnership between the OSCE and the UN, including the role of the OSCE under Chapter VIII of the UN Charter as a regional organization for the maintenance of international peace and security, acting with the consent of parties to a particular dispute or conflict, as well as the signing of the Framework Agreement for Co-operation and Co-ordination between the United Nations Secretariat and the CSCE in 1993,
3. Welcoming the closer co-operation between all OSCE institutions and the United Nations, the European Union and the Council of Europe in their efforts to bring stability by addressing specific severe political crisis situations in participating States,
4. Recognizing the historical role of the OSCE in early warning, conflict prevention and resolution, crisis management and post-conflict rehabilitation,
5. Referring to the UNGA Resolutions 65/283 of 22 June 2011 and 66/291 of 13 September 2012 on strengthening the role of mediation in the peaceful settlement of disputes, conflict prevention and resolution,

6. Referring to OSCE Ministerial Council Decision No. 3/11 on the Conflict Cycle, where, inter alia, the Secretary General was tasked with preparing a proposal on how to make better use of the possible contributions of the OSCE Parliamentary Assembly in developing a more effective response to emerging crisis and conflict situations,
7. Stressing the importance of mediation activities in peacebuilding and recovery processes, in particular in preventing post-conflict countries from relapsing into conflict,

The Parliamentary Assembly of the OSCE:

8. Supports the priority of the Swiss OSCE Chairmanship to enhance mediation capabilities within the OSCE, and welcomes the initiative of the Swiss Chairmanship to establish an OSCE Friends of Mediation Group, which was spearheaded by Turkey and Finland;
9. Urges the Swiss Chairmanship and the OSCE executive structures to make better use of the OSCE Parliamentary Assembly in the work of the Friends of Mediation Group and to involve the OSCE PA in activities pertaining to the prevention of future crisis situations and rapid reactions once such situations are evolving;
10. Recommends the development of a civilian and reaction capability that could be deployed in times of crisis to supplement the work of the field operations, and that could assist in assessing the situation and the needs, and make policy recommendations to the OSCE executive bodies for future action;
11. Welcomes efforts to implement UNSCR 1325 on women as active agents in peace and security by ensuring increased representation of women at all levels in conflict resolution and peace processes;
12. Proposes the establishment of an ad hoc contact group on mediation in the OSCE Parliamentary Assembly for co-operation with the relevant OSCE executives.

RESOLUTION ON REGIONAL CO-OPERATION IN SOUTH EAST EUROPE

1. Praising the progress achieved by the South East European countries towards sustaining regional co-operation and shared interests, and strongly supporting the collective goal of integration of Bosnia and Herzegovina, the former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro, Serbia and Albania into the European Union,
2. Recalling the Thessaloniki Summit of 2003, whereby the European Union reiterated its unequivocal support for the European perspective of the Western Balkan countries,
3. Appreciating Croatia's accession to the European Union as the 28th Member State on 1 July 2013 as well the accession-related progress made by other countries aspiring to become Member States,
4. Welcoming the advances made by the South East European countries in fostering regional co-operation and reconciliation as well as the historic agreement reached by Belgrade and Pristina on 19 April 2013,
5. Expressing full support for the work of the South-East European Co-operation Process (SEECP) and appreciating the initiatives undertaken on the occasion of the Annual Meetings of the Speakers of Parliaments of the SEECP,
6. Welcoming other regional parliamentary initiatives and conferences, such as the Cetinje Parliamentary Forum which regularly brings together Members of Parliament in order to achieve closer parliamentary co-operation,
7. Praising the work of the Regional Cooperation Council (RCC) as an all-inclusive platform for overall regional co-operation in South East Europe, including parliamentary co-operation and emphasizing the role of the RCC in the process of co-ordinating and monitoring the implementation of the South East Europe 2020 Strategy,

8. Welcoming the role of the Parliamentary Assembly of the South-East European Co-operation Process, which met for the first time in May 2014 after years of preparation, as an important catalyst in enhancing parliamentary co-operation among parliaments of the South-East European Cooperation Process, as well as to serve as a focal point for co-operation with the Parliamentary Assembly of the OSCE and other parliamentary assemblies and international and regional organizations,
9. Reaffirming the OSCE's continued commitment to the Western Balkans, also reflected by the share of its Unified Budget dedicated to the region as well as the valuable support provided by its field operations,
10. Noting the 2014 Swiss Chairmanship's priority of reconciliation and co-operation in the Western Balkans, including through the appointment of a Special Representative of the Chairperson-in-Office to support regional co-operation in the Western Balkans as well as the normalization of relations between Belgrade and Pristina,
11. Attaching great importance to the OSCE's substantial expertise, including that of its field operations, and its support for the reform processes which are also preconditions for the European Union's enlargement policy and a means to retain momentum behind reform and regional co-operation,
12. Recalling the OSCE PA's commitment to serving as a platform for inter-parliamentary dialogue and co-operation in the region, including through its Special Representative on South East Europe,
13. Praising the economic progress achieved by the countries of the region, despite their economic interdependence with countries affected by the global financial and economic challenges,
14. Welcoming the consolidated trend of peaceful transitions in governments, demonstrating general progress in fulfilling the OSCE's election-related commitments,
15. Noting that issues pertinent to war crimes, missing persons, and refugees as well as the protection of minorities remain challenges on the path towards regional reconciliation and co-operation,
16. Underscoring that the rule of law, independence of the judiciary, and the fight against corruption and organized crime are issues of particular concern to the OSCE and the European Union,
17. Praising the South East European countries for developing regionally-owned initiatives in the fields of economic development, cross-border co-operation, arms control, law enforcement, and risk disaster management,

The OSCE Parliamentary Assembly:

18. Encourages participating States to support the countries of the region in their efforts to consolidate the overall positive developments witnessed over the past year;
19. Criticizes the periodic recurrence of episodes demonstrating unconstructive prejudices both within and towards the region;
20. Urges those participating States that are already members of the European Union, NATO or both to respond quickly, positively and consistently when Western Balkan countries aspiring to membership make sufficient progress in their reform efforts and satisfy the criteria for moving to the next step in the integration process;
21. Calls upon the European Union, in particular, to avoid creating artificial obstacles along the accession track;
22. Encourages the countries of the region to continue to engage in regional co-operation processes and fostering good neighbourly relations;
23. Supports domestic and regional activities and efforts aimed at safeguarding the principle of the rule of law, including the independence of the judiciary, as well as enhancing freedom of the media and the fight against corruption and organized crime;

24. Offers its co-operation on outstanding issues pertinent to war crimes, missing persons, refugees and the protection of minorities including Roma;
25. Looks forward to a continuation of a genuine and constructive dialogue between Belgrade and Pristina on the basis of the landmark agreement reached on 19 April 2013;
26. Reaffirms the need to address potential bilateral disputes in accordance with international law and established principles, including through the formulation and implementation of legally binding agreements, and offers its mediation wherever necessary and appropriate;
27. Welcomes the increasing contribution of parliamentarians, officials and citizens of the Western Balkan countries to security and co-operation not only in South East Europe but throughout the OSCE region, including the sharing of experience and expertise with post-conflict recovery and democratic development;
28. Encourages the region to continue to make the best use of the OSCE, including the Chairperson-in-Office's Special Representative for the Western Balkans as well as the Parliamentary Assembly and its Special Representative on South East Europe and its field operations, as valuable tools to support the region's ambitions and reform processes;
29. Commends the overall good co-operation with the field operations and pledges to retain the same level and quality of co-operation.

RESOLUTION ON THE FIGHT AGAINST TERRORISM

1. Recognizing the leading role played by the United Nations in international efforts to combat terrorism,
2. Supporting the norms, principles and obligations adopted in the framework of the OSCE, starting with the Helsinki Final Act and including the OSCE Bucharest Plan of Action for Combating Terrorism (2001), the OSCE Charter on Preventing and Combating Terrorism (2002), the Ministerial Statement on Supporting the United Nations Global Counter-Terrorism Strategy (2007), Ministerial Decision No. 10/08 on Further Promoting the OSCE's Action in Countering Terrorism, the OSCE Consolidated Framework for the Fight against Terrorism (2012) and other OSCE documents in this area,
3. Reaffirming the OSCE Strategy to Address Threats to Security and Stability in the Twenty-First Century (2003), in which terrorism is termed one of the most important causes of instability in the security environment,
4. Having regard to the Astana Commemorative Declaration (2010), in which Heads of State and Government of the OSCE participating States committed themselves to achieving greater unity of purpose and action in facing new and emerging transnational threats, as well as Ministerial Decision No. 2/09 on Further OSCE Efforts to Address Transnational Threats and Challenges to Security and Stability,
5. Noting in particular the concept adopted by the OSCE of comprehensive, co-operative, equal and indivisible security and its topicality in the context of the fight against terrorism,
6. Reiterating its unequivocal condemnation of terrorism in all its forms and manifestations as well as its categorical rejection of the identification of terrorism with any race, ethnicity, nationality or religion,
7. Underscoring the need for all measures taken to combat terrorism to comply with the principle of the rule of law and the obligations of international law, including international human rights law, refugee law and humanitarian law,
8. Expressing support for a resumption of the United Nations negotiation process on the elaboration of a comprehensive convention on international terrorism,
9. Also expressing concern at the growing threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the return of foreign terrorist combatants to their homes from areas of armed conflict,

10. Also expressing concern at the growing threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements and their involvement in the removal of lawful authorities in the participating States of the OSCE,
11. Also expressing concern about the growing tendency to use information and telecommunication technologies, including the Internet and social media, for terrorist purposes, including incitement and financing of terrorism and the recruitment of terrorists,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Declares its determination to combat terrorism, the most serious threat to international peace and security;
13. Calls on the OSCE participating States to bring their national anti-terrorism legislation into line with their international obligations in this area, in accordance with United Nations Security Council resolutions on combating terrorism, comprehensive terrorism conventions and protocols, the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and, where appropriate, the protocols thereto;
14. Calls on the OSCE participating States to promote co-operation with a view to preventing, suppressing, investigating and punishing acts of terrorism, including through the implementation of comprehensive terrorism conventions and protocols thereto, as well as United Nations resolutions and OSCE obligations concerning the fight against terrorism;
15. Recommends that the OSCE participating States should consider the possibility of taking additional measures to intensify OSCE efforts to combat the threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the return of foreign terrorist combatants to their homes from areas of armed conflict as well as the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements;
16. Calls on the OSCE participating States to continue to take all necessary measures to prevent the use of information and communication technologies for terrorist purposes, including the incitement, planning, preparation, financing or commission of terrorist acts, while ensuring that those measures are in line with national legislation, international law and the political obligations entered into previously in the framework of the OSCE;
17. Calls for a strengthening of the role of the OSCE in combating terrorism, in accordance with and on the basis of decisions adopted by the Ministerial Council, the Permanent Council and the Forum for Security Co-operation in a wide variety of areas of relevance to the fight against terrorism;
18. Calls on the OSCE participating States to continue the practice of convening annual OSCE conferences on the fight against terrorism, ensuring that they are properly funded from the OSCE's overall budget;
19. Calls on the OSCE participating States to devote the next such conference to the issue of combating the threats of terrorism and a radicalization of public opinion in connection with the upsurge of ultra-nationalist and neo-Nazi movements.

RESOLUTION ON THE OSCE'S FURTHER ENGAGEMENT WITH AFGHANISTAN

1. Guided by the OSCE's comprehensive concept of common, inclusive, co-operative and indivisible security, and its multidimensional approach thereto, as well as its previous Ministerial Council Decisions on Afghanistan,
2. Bearing in mind that Afghanistan is an OSCE Partner for Co-operation and shares common borders with OSCE participating States, that new security challenges recognize no borders and thus constitute issues of concern for all participating States, and that therefore efforts towards addressing these challenges in Afghanistan should remain high on the agenda of the Organization,

3. Recognizing the central role of Afghanistan in regional peace and security,
4. Convinced that lasting stability in Afghanistan can only be possible within a regional framework which combines the co-operation efforts of its neighbours with those of the international community,
5. Reaffirming that all OSCE efforts and endeavours towards Afghanistan should be tailored in a way that is consistent with the priorities of the Afghan Government and complements existing national, regional and international initiatives and programmes,
6. Noting that the problems that plague Afghanistan are of a trans-boundary nature, and that the spread of terrorism, organized crime and the production and trafficking of all kinds of narcotics pose veritable threats to the rule of law and to the basic rights and fundamental freedoms of individuals across the OSCE geographical area,
7. Stressing the crucial importance of advancing regional co-operation as an effective means to promote security, stability and economic and social development in Afghanistan,
8. Reaffirming support to the ongoing Afghan-led regional efforts within the framework of the “Istanbul Process on Regional Security and Cooperation for a Secure and Stable Afghanistan”,
9. Emphasizing the importance of full participation of women in the reconstruction, political and economic processes of Afghanistan,
10. Welcoming the holding of the historic presidential and provincial council elections between 5 April and 14 June 2014, reiterating the importance of the elections for the country’s future, and commending the participation of the Afghan people and their determination to cast their votes despite terrorist threats,
11. Applauding the Afghan-led efforts to prepare for and hold these elections and, in that regard, recognizing the crucial role of the Afghan electoral institutions, expressing the importance of their continued efforts in the rest of the election process in ensuring an unequivocal result that is accepted by the entire Afghan people, and commending the valuable assistance provided by the Election Support Team deployed by the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR),
12. Recognizing the crucial role of the Afghan electoral institutions, as well as the valuable assistance provided by the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights Election Support Team,
13. Commending the performance of the Afghan National Security Forces (ANSF) in providing the necessary security conditions at the polls,
14. Noting with satisfaction the progress of the transition of lead responsibility for security in Afghanistan from the International Security Assistance Force (ISAF) to the ANSF, and underlining the importance of the continued support of the international community in the sustainment of the ANSF for enduring stability in Afghanistan,
15. Taking note of the positive results of the “Resolution on the Development of OSCE Co-operation with Afghanistan by 2014 and Beyond” which called upon OSCE participating States and other OSCE Partners for Co-operation to strengthen their political dialogue, engagement and consultations with Afghanistan,

The OSCE Parliamentary Assembly:

16. Calls upon the OSCE participating States and Partners for Co-operation to increase their contributions in all three dimensions of the OSCE as well as in cross-dimensional issues to serve the well-being, peace and prosperity of the Afghan people, and for the promotion of OSCE values, standards and commitments, notably through the OSCE Border Management Staff College in Dushanbe, Tajikistan, the OSCE Academy in Bishkek, Kyrgyzstan, and in the training centres of the participating States and Partners for Co-operation;

17. Recommends the adoption and implementation of all necessary measures to ensure effective control of OSCE participating States' borders with Afghanistan;
18. Expresses its conviction to continue to support Afghanistan beyond 2014, through the Decade of Transformation, with a view to expanding and consolidating the achievements of the last 12 years on the ground;
19. Supports regional co-operation between and among law enforcement agencies and non-governmental organizations in combating terrorism and transnational crime and bolstering law enforcement action against the production and trafficking of narcotics originating in Afghanistan;
20. Emphasizes the importance of preventing the production and marketing of substances used in the production process of opiates, and the contribution the international community may bring to efforts to this end, including taking all possible measures to reduce the demand for psychotropic substances;
21. Calls upon the relevant OSCE executive structures, in accordance with their mandates, to develop concrete proposals in the fulfilment of the OSCE's declared support for the implementation of the "counter-narcotics", "counter-terrorism" and "education" Confidence-Building Measures within the framework of the Istanbul Process;
22. Encourages the Government of Afghanistan to further reinforce its already existing efforts to enhance capacity-building activities to the benefit of all Afghan security forces and public employees;
23. Also encourages Afghanistan, OSCE participating States, Partners for Co-operation and OSCE Executive Structures, in line with relevant OSCE decisions and declarations, to ensure that the elimination of discrimination against women, women's participation in all sectors – social, political and economic – of public life, women's empowerment and the protection of women's rights remains a priority on the agenda of engagement across all three dimensions;
24. Urgently recommends all participating States and Partners for Co-operation to continue their humanitarian assistance to Afghanistan through established channels and mechanisms pursuant to Afghan requests in the aftermath of the natural disasters that affected the Jawzjan, Faryab, Sar-i Pul and Badakhshan provinces.

**RESOLUTION ON
PROTECTION AND PROMOTION OF SOCIO-ECONOMIC RIGHTS IN
THE OSCE REGION**

1. Recognizing that the changes which have taken place in recent decades in the socio-economic situation in the OSCE region have not only had a positive effect, but have also contributed to a deepening of socio-economic inequality, the spread of corruption and an increase in unemployment,
2. Stressing that these socio-economic factors are a threat to the stability, security and prosperity of the participating States and the exercise of the economic, social and other rights and freedoms of their citizens, in particular against the background of the financial and economic crisis,
3. Bearing in mind the provisions of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966),
4. Taking into account that not only economic, social and cultural rights but also civil and political rights are universal, indivisible and interdependent and interrelated, as set out in the Vienna Declaration and Programme of Action of the 1993 United Nations World Conference on Human Rights (UN doc. A/CONF.157/23, Part 1, para. 5),
5. Having regard to the obligations of the participating States set out in the OSCE Final Act (1975) to promote and encourage the effective exercise of economic, social and other rights and freedoms,
6. Recalling the obligations under the Document of the Bonn Conference on Economic Co-operation in Europe (1990), in which the participating States expressed the intention to achieve or maintain policies that promote social justice and improve living and working conditions,

7. Noting the provisions of the OSCE Strategy Document for the Economic and Environmental Dimension (2003) concerning co-operation on developing human resources, improving social conditions and ensuring sustainable development,
8. Recognizing that the OSCE, which has the requisite normative and organizational potential, could promote more effective implementation by the participating States of obligations in the socio-economic sphere and could contribute to the development of a dialogue and the strengthening of regional and global co-operation on protecting and promoting socio-economic rights,
9. Recalling the United Nations Millennium Declaration, which formulated development goals directed at eradicating poverty and hunger, improving health, reducing maternal and child mortality, achieving gender equality, ensuring basic education for all, protecting the environment, providing access to drinking water and sanitation, and promoting partnerships,
10. Bearing in mind the co-operation between the OSCE and the United Nations Economic Commission for Europe on the basis of the Memorandum of Understanding signed in 2004, pursuant to which a thorough and comprehensive examination shall be conducted of economic, environmental and social factors that have a direct impact on stability and security in the OSCE region,
11. Noting the contribution of the OSCE Parliamentary Assembly, and in particular the General Committee on Economic Affairs, Science, Technology and the Environment, in examining current socio-economic problems and promoting socio-economic rights in the OSCE region in the framework of the annual sessions of the Assembly and regular economic conferences held under the auspices of the OSCE PA,

The OSCE Parliamentary Assembly:

12. Underscores the fundamental significance of economic and social rights as integral parts of the concept of human rights, as well as the importance of their full realization by all appropriate means;
13. Calls on the OSCE, together with Governments, parliaments, the private sector, civil society and other partners, to contribute to achieving the Millennium Development Goals and to drafting a development agenda for the period following 2015;
14. Calls on participating States to improve their legislation, administrative procedures and policies in the area of economic and social rights and to put them into practice so as to guarantee their effective realization;
15. Calls on the participating States to take specific measures to improve social conditions, including through targeted support for socially vulnerable groups in society, through the prevention of social isolation, and through broader access to basic social services, such as medical care, education, pensions and employment opportunities, and rehabilitation programmes;
16. Supports efforts by the participating States to carry out poverty reduction policies and to ensure sustainable development;
17. Calls on the OSCE, based on its expert potential and the resources of its executive structures, institutions and field missions, to assist participating States on matters relating to the due protection of socio-economic rights;
18. Calls on the OSCE, in line with the Platform for Co-operative Security (1999), to continue to develop and build upon interaction with international institutions and organizations on the subject of the protection of socio-economic rights with a view to contributing to regional and global co-operation and the exchange of experience and best practices in this area;
19. Recommends that, within the framework of an OSCE Parliamentary Assembly initiative, consideration be given to questions relating to the realization and promotion of socio-economic rights in the OSCE region.

**RESOLUTION ON
THE OSCE AT 40 YEARS – A REGION OF TRUST AND MUTUALLY
BENEFICIAL CO-EXISTENCE**

1. Striving with energy and perseverance for peace and human rights,
2. Working without compromise in the interest of healthy and environmentally sound growth for our respective countries,
3. Struggling for good conditions and robust social rights for working people,
4. Expressing deep concern at persisting distortions in the financial system and in the functioning of free market economies resulting from high-risk speculation and inadequate governance, which threaten world stability and security by further widening discrepancies, exacerbating social inequality and fuelling tensions on a national, regional and global scale,
5. Refusing to avert our eyes from the terrible and daily recurring images of desperate refugees along Europe's borders and raising our voices in protest of their treatment,
6. Calling for an OSCE that protects the people/inhabitants of its participating States as parents, as children, as working and as unemployed persons, as seniors, as consumers, as savers and investors, and as citizens,
7. Believing that it now falls upon us, as members of this Parliamentary Assembly, to give our Organization a new direction, and in this regard commending the launch by the OSCE PA of a Helsinki +40 colloquium to be held in June 2015, to mark the 40th anniversary of the Helsinki Final Act,
8. Seeking more transparency, diversity, and intellectual growth in place of secrecy, bureaucracy and elitism,
9. Determined that citizens and their parliaments and not technocrats or financial interests must have the final and decisive word,
10. Believing that we must ensure that the decisions which we make enter into the policies of our own countries and that they give added value to the lives of our peoples – whether as social rights, protection for the environment, or in the form of regional diversity,
11. Seeking for the entire OSCE region a just, democratic social order (the aim of which is prosperity for every person rather than merely wealth for the few) as continued gross inequality can only lead to stresses which damage the social fabric, recognizing that the broader OSCE region includes the Mediterranean Partners for Co-operation, which contributed to the deliberations of the Conference on Security and Co-operation in Europe as non-participating Mediterranean States,
12. Convinced that this can only be achieved through equal educational opportunities for all, fair competition, sound ideas, boldness, and faith in the values upon which our Organization is based and which continue to be the bedrock and safeguard of our common future,
13. Wishing for an OSCE that respects diversity and promotes it wherever possible,
14. Embracing the diversity of culture and language, and of our cities, towns and regions which reflects the cultural richness of the OSCE region which stretches from Vancouver in the west to Vladivostok in the east,
15. Convinced that this diversity represents strength and leads us to experiences that bring us closer and provide us with a panoply of new lessons, offering a wealth of experience upon which to base cosmopolitanism, tolerance and democracy in our societies,
16. Seeking to strengthen co-operation between parliamentarians so that the work of the OSCE PA can be translated into action in our respective national parliaments,
17. Resolved not to abandon the OSCE to radicals and populists who seek to re-erect old battlements and trample democracy,
18. (a) Concerned by unemployment, especially among young persons, which has reached such dramatic levels in many of our countries,

- (b) Remaining firm in our commitment not to fail these people, above all those in the younger generations whose access to education, qualified vocational training and good jobs will determine the futures of our countries,
19. Stressing the need for Helsinki +40 to reflect a strong parliamentary dimension that will add to the relevance, democratic legitimacy and outreach of the process by making best use of the OSCE PA's field experience and substantial role in parliamentary diplomacy in efforts to bridge divergent security perceptions and achieve a security community,

The OSCE Parliamentary Assembly:

20. Calls upon all participating States to actively contribute to the Helsinki +40 colloquium to be held in June 2015 to mark the 40th anniversary of the Helsinki Final Act;
21. Believes that when business activity extends across and beyond national borders, the rights of working people cannot end at the customs house;
22. (a) Asserts that the playing field must be level for labour and capital, for employers and employees throughout the OSCE and seeks to promote market economies in which the focus is on the individual;
- (b) Recognizes this means protecting our citizens from exploitation and abusive working conditions, for there can be no place in any of our countries for wage dumping and the erosion of social rights;
23. Rejects the idea that basic rights are subordinate to market freedoms;
24. Asserts that a unified OSCE social region and economic dynamism are not contradictory but rather that the one predicated the other, particularly as both are preconditions for the aspirations and self-realization of every individual, for lack of opportunity does not motivate but paralyzes and frightens; insecurity does not bring people closer but promotes mistrust and prejudice;
25. Recognizes that a good education from kindergarten through schooling to vocational training and academic qualification is the key to equal opportunity for every individual to make the most of their life;
26. Understands gender equality to be a central interdisciplinary task in all of our countries, for those worst affected by the recent economic crises were women;
27. Posits that our goal must be to advance equality between men and women effectively and definitively by achieving equal pay for equal work and equal job opportunities by bringing more women into leadership positions and by improving the work-family balance for both women and men;
28. Reaffirms the social welfare state as a model which has proven itself successful in many of our countries and which can provide a model in the 21st century for those states that are seeking to strengthen social cohesion, because economic prosperity and social participation are not opposites but rather predicate and reinforce each other;
29. Confirms the commitment of its members to the welfare of senior citizens, as dignity in old age must remain one of our constant concerns, particularly in light of the demographic realities in many of our countries;
30. Explicitly condemns all forms of discrimination, whether because of gender, race, ethnic origin, religion or creed, handicap, age or sexual orientation, because we seek to realize the OSCE region as a space free of discrimination with equal opportunity for all;
31. Calls for ambitious environmental and energy policies reflecting our understanding that protections for climate, environment and nature are not incompatible with commitments to economic growth and jobs but rather complement them, particularly as we seek to promote the growth of alternate energy sources and improvements to energy efficiency;
32. Notes that increased diversification of the energy supply and more innovation in the development of all energy resources can also make energy more affordable to consumers, including families and small businesses;

33. Supports efforts in our countries to improve security and limit armaments, and reiterates our faith in policies of good neighbourliness which promote co-operation and the process of democratic transformation;
34. Reaffirms its commitment to further engage the OSCE Mediterranean Partners for Co-operation in the work of the Parliamentary Assembly in all three dimensions, and takes this opportunity to commend Tunisia on the adoption of its new Constitution;
35. Affirms our commitment to work well with others, not only within the OSCE but also with those States with which we share borders, for we cannot reduce the pressures on our external borders without addressing poverty and the need for widespread and sustainable growth which may also help to alleviate rampant social inequality;
36. Emphasizes its commitment to the continuous hard work which is required to redefine our hopes and aspirations and realize a prosperous future for the OSCE region.

**RESOLUTION ON
FOOD SECURITY, LIMITED WATER RESOURCES AND STABILITY
IN THE OSCE AREA**

1. Underlining that security is indivisible and that, as a result, in the case of food security it represents a global question and that the interests of any State may not be defended to the detriment of another,
2. Noting that the indivisibility of security implies that common values also require a shared effort and a joint commitment to food security, i.e., to the availability of, and populations' access to safe, wholesome food, primarily locally produced,
3. Recognizing that indivisibility means that we are all producers and consumers of food security in the same manner and that it is therefore becoming increasingly necessary to talk not only of security in the OSCE area but also security of the OSCE area in its relationships with third parties,
4. Emphasizing, as a result, the fact that the indivisibility of security must be considered in two contexts: on the one hand, that of violations of international law and fundamental human rights committed by one State against another State and, on the other hand, that of cross-cutting global challenges which confront all OSCE participating States without exception as a result of globalisation, global population growth and the increasing scarcity of natural resources,
5. Also emphasizing the fact that the prevention of conflicts and the peaceful settlement of disputes based on the principles of the Helsinki Final Act of 1975 through dialogue between peoples and governments are also essential to ensuring food security,
6. Underlining that, although the right to food is specifically mentioned in article 25 of the Universal Declaration of Human Rights, it is nevertheless the case that international and local food security is becoming increasingly important and is becoming a factor of political and economic security and stability in the OSCE area,
7. Noting that following the steep increase in the price of staple foods – also due to the speculation on raw materials – which occurred internationally from 2008 onwards, the populations of several countries are no longer able to meet their food requirements, which has caused political problems in some cases,
8. Also noting that given its growth and changing consumption patterns, the world population is significantly increasing the demand for food, while the changing climate and the resulting scarcity of land and water resources make production increasingly difficult,
9. Also noting that the emerging scarcity of resources is inciting private and public investors to acquire vast areas of land and rights to water worldwide, which could lead to a breakdown of social and economic structures in the countries concerned and which increases the risk of food insecurity,

10. Also noting that for some time now we have seen food exporting States unilaterally restricting their exports in order to guarantee the supply to their own population to fight against the lack of food and price increases in the internal market, but at the risk of compromising food security in States dependent on food imports,
11. Recalling that with the resolution entitled “The Food Crisis and Security in the OSCE Area” adopted in the Vilnius Declaration of 2009, OSCE participating States have already made food security a priority of their agenda, demanding greater engagement in the Organization’s three areas of activity which are the prevention of conflicts, co-operation in the fields of economics and of the environment, and human rights, because the right to food must be considered a right inextricably linked to other fundamental human rights and political rights,
12. Also recalling that in the resolution mentioned above, the OSCE Parliamentary Assembly welcomed and approved the Statement of the Madrid High-Level Meeting on Food Security for All which was adopted by 126 countries on 27 January 2009,

The OSCE Parliamentary Assembly:

13. Reiterates that ensuring local and international food security is a major challenge which will become yet more important for security inside and outside the OSCE area;
14. Emphasizes the fact that it is necessary to recognize the principle of food sovereignty as a necessary prerequisite for international and local food security;
15. Underlines emphatically that water resources, which are set to decrease, play a key role in guaranteeing food security and that the struggle to allocate these resources presents an enormous risk of conflict of which the OSCE must take greater account in its future efforts;
16. Asks that it be family farms, the services of which are highlighted in the 2014 International Year of Family Farming, which continue to guarantee the sustainable supply of food to the world’s growing population and that policy should create the general conditions required for this important task;
17. Also asks that participating States immediately improve conditions of life and infrastructure in rural areas with sufficient policy and financial measures and, by doing so, consolidate the population of rural regions, agricultural production and the value creation chain in upstream and downstream agricultural sectors;
18. Also asks that participating States immediately strengthen the security of the right to use land and water resources for the benefit of agriculture and rural populations;
19. Underlines the necessity of pursuing, systematically and beyond 2015, the UN’s sustainable development goals to fight against hunger and malnutrition and to strengthen these efforts, particularly in rural regions where the vast majority of people suffering from hunger in the world live;
20. Asks that participating States immediately strengthen, at local and international level, producer organizations and co-operatives which are based on the principles of grass-roots democracy, and involve them in the conception of opportunities for training, outreach and research;
21. Requests greater coherence in the sometimes contradictory strategies of the United Nations and the World Trade Organization on local and international food security.

RESOLUTION ON COMPREHENSIVE IMMIGRATION REFORM

1. Considering that:
 - (a) Dignity and equality are fundamental rights and key principles of both the OSCE and the European Union,
 - (b) Comprehensive immigration reform is essential to achieving strategic objectives in terms of social and economic cohesion,

- (c) Discrimination on the grounds of nationality is detrimental to society as a whole and undermines support for, and confidence in, the value of equality and the rule of law,
 - (d) Equality of opportunity for Mediterranean people and the protection of their human rights are essential to security, peace, stability and sustainable democracy, and hence to economic growth in the OSCE area,
 - (e) International actors like the OSCE and the European Union cannot ignore the humanitarian consequences of the Mediterranean crises,
 - (f) It is still difficult to enter the European Union legally,
 - (g) In the EU, the so-called “Dublin system” should be revised due to the following reasons:
 - i. In EU Regulation No. 604/2013 of 26 June 2013, the innovations are marginal compared to D II (Council Regulation EC No. 343/2003 of 18 February 2003),
 - ii. In particular, the safeguards defined in article 33 are still not enough and do not represent a long-term solution,
 - iii. People receiving international protection almost always remain stuck in the country of first asylum,
 - (h) A new, fair, comprehensive immigration and asylum policy at the European level is necessary to prevent future tragedies in the OSCE area,
2. Taking into account the Geneva Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951, as supplemented by the New York Protocol of 31 January 1967 (“The Geneva Convention”), which ensures that no one is sent back to their country of origin to face persecution, maintaining the principle of “non-refoulement”,
 3. Recalling the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and the Charter of Fundamental Rights of the European Union,
 4. Remembering the 1990 United Nations International Convention on the Protection of the Rights of all Migrants,
 5. Referring to the Stockholm Programme in which the European Council reiterated its commitment to establish a common area of protection and solidarity for those granted international protection in accordance with Article 78 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU),
 6. Recalling EU Regulation No. 604/2013 which established the criteria and mechanisms for determining the Member State responsible for examining an application for international protection petitioned in one of the Member States by a third-country national or a stateless person,
 7. Having regard for the European Parliament’s Resolution of 23 October 2013 on migratory flows in the Mediterranean, with particular reference to the tragic events off the coast of Lampedusa in October of 2013 (2013/2827 RSP),
 8. Referencing the conclusions of the European Council (19/20 December 2013), Part. IV “Migration Flows”,
 9. Having regard to the European Commission communication entitled “The Global Approach to Migration and Mobility” dated 18.11.2011,
 10. Welcoming the decision to establish the Task Force Mediterranean, set up following the Justice and Home Affairs Council of 7-8 October 2013 in order to identify tools which could be used in a more effective way to keep human tragedies, such as the events that occurred off the coast of Lampedusa, from happening again,
 11. Considering the communication from the European Commission on the work of the Task Force Mediterranean,
 12. Emphasizing that the European Commission has suggested that migrants should be able to apply for asylum in the EU from abroad to discourage them from undertaking often perilous journeys to reach Europe,
 13. Taking into account the fact that women immigrants face much more serious and multiple types of discrimination than men in a myriad of ways, immigration regulations in the OSCE area should take account of the social protection and inclusion of socially vulnerable people, e.g. women, children and young people,

14. Believing that there is a serious need in the OSCE area for renewed efforts to apply the most innovative aspects of national legislation and policy, such as unconditional assistance and projects for social inclusion,
15. Remaining fully committed to working in close collaboration with global and regional partners,
16. Acting in accordance with ordinary legislative procedures,

The OSCE Parliamentary Assembly:

17. Asks the participating States to reinforce dialogue with countries of origin and transit as part of broader OSCE actions on migration;
18. Asks the participating States to call for a comprehensive immigration reform at the national and European level;
19. In particular asks the participating Member States of the EU:
 - (a) To explore new legal channels to safely access the European Union;
 - (b) To commit to a solidarity policy on asylum, so that the burden of responsibility will not fall on those countries whose borders are most exposed;
 - (c) To ensure greater financial compensation for Member States that face the pressure of mass inflows of asylum seekers;
 - (d) To totally revise the so-called “Dublin system” and in particular EU Regulation No. 604/2013 of 26 June 2013;
20. Recommends that, in accordance with the European Commission’s evaluation, immediate measures are taken by means of long-term programmes and initiatives aimed at addressing the root causes of irregular migration working in close co-operation with third countries especially countries of origin and transit;
21. Encourages the further development of co-operation, information exchange and synergies between participating States in the fields of migration and border control ensuring a sustainable return of irregular migrants;
22. Encourages the participating States to promote assistance and to offer fair educational opportunities to the children of immigrants in their territory;
23. Encourages the sponsoring of measures to facilitate the incorporation of legal immigrants in the labour market, as well as promoting more legal mobility opportunities to study and work;
24. Further asks the participating States to establish opportunities for raising awareness about immigration supporting activities that contribute to improving the health and education of immigrants;
25. Further requests that the participating States evaluate the opportunity to establish a permanent Observatory on immigration in the OSCE area;
26. Invites the OSCE institutions to report on progress made in meeting the commitments set out in this resolution.

RESOLUTION ON THE SITUATION OF REFUGEES IN THE OSCE AREA

1. Considering recent events that have revealed the heightening drama suffered by those seeking asylum in the OSCE region,
2. Recognizing the need to alleviate the misery and physical and psychological suffering of those who, seeing themselves forced to leave their countries and sever their family and social ties because of serious events such as armed conflict, natural and environmental disasters, or famine, are seeking asylum,
3. Noting the responsibility of lawmakers in the debate about refugees and the asylum system, both in countries of origin and host countries, and their role in developing appropriate legislative tools,

4. Highlighting the commitments made in the United Nations Charter, the Universal Declaration of Human Rights, the Convention Relating to the Status of Refugees (1951) and the Helsinki Final Act,
5. Considering that the participating States have an obligation to defend and uphold human dignity in all circumstances, even when dealing with illegal migration and asylum seekers,
6. Bearing in mind the historical evolution and growing diversity of situations that have led to requests for asylum, clearly contrasting with the increasingly restrictive interpretations of the concepts of the Convention Relating to the Status of Refugees (1951) adopted by some countries,
7. Mindful of the fact that asylum seekers often find themselves forced to live in inhumane conditions – especially in poorer host countries or where the economic crisis has created living conditions that are tending to worsen – because their right to work is either not recognised or is impeded, a situation that makes them particularly vulnerable to exploitation,
8. Stressing the importance of providing asylum seekers information on their rights and duties and the legal provisions of the country in which they are seeking hospitality, and the need to constantly strive to improve procedures and conditions of access to various official bodies in order to avoid situations of discrimination and abuse by any agent,
9. Aware of the need for victims of human trafficking to have adequate time to recover from trauma and to have a reflection delay and temporary or, where applicable, permanent residence permits, as well as the possibility of obtaining work permits during their stay,
10. Noting that some countries' geographical positions make them easier to reach, which leads to imbalances that can result in saturation of the capacity to integrate those seeking asylum,
11. Bearing in mind the importance of ensuring a balance between all the countries in the OSCE area in the reception effort,
12. Mindful of the need to constantly monitor and combat all types of discrimination of which refugees are or may be victims, and to ensure their access on equal terms with nationals of the host country to work, health, education and social protection,
13. Aware of the usefulness of the OSCE and its Parliamentary Assembly as a place for dialogue, co-operation and the reconciliation of policies designed to foster the peace, security and development of the entire region, as well as acknowledging the importance of continuous concerted efforts, dialogue and co-operation with other international bodies, including the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organization, the International Committee of the Red Cross and national and international NGOs,
14. Mindful of the importance of dialogue and the reconciliation of positions intended to foster the development and implementation of a common policy line with regard to the admission, granting of asylum to, and integration of refugees,

The OSCE Parliamentary Assembly:

15. Invites OSCE participating States, mindful of the commitments already made under the European Union, to develop a common policy on receiving refugees, particularly with regard to admission, reception conditions, procedures and funding;
16. Urges OSCE participating States to negotiate between themselves agreements and procedures for:
 - (a) a more equitable sharing of the flow of refugees who have been or are to be admitted, also taking into account criteria such as geographical or cultural proximity to the country of origin and the population density of the destination country, to ensure the best prospects of life for all, including the population of host countries;
 - (b) allowing the possibility of asylum seekers or refugees returning to their homeland as soon as possible, in safe conditions, taking precautions against any act of persecution or discrimination, safeguarding respect for their fundamental rights and ensuring optimal conditions for economic, social and cultural integration;

17. Calls on OSCE participating States to intensify efforts to combat human trafficking and to strengthen international co-operation in this area, specifically between national police forces;
18. Urges OSCE participating States to adopt specific legislation with regard to family reunification measures, particularly with regard to the spouse, or similar, and minor children, to allow a stable and complete integration with access to education, vocational training, employment, health and social security;
19. Calls on OSCE participating States to strengthen co-operation with key stakeholders in the field of migration and asylum, in particular the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organization, the International Committee of the Red Cross and national and international NGOs and to provide unhindered international humanitarian access;
20. Urges the fast-track recognition of refugee status to ensure the recognition of their rights so that, once the emergency that gave rise to the process is remedied, they have fast access to their places of origin and their traditional way of life;
21. Encourages the adoption of necessary measures to secure conditions for the survival and social integration of refugees, specifically regarding access to employment, housing, health, education and social assistance;
22. Reaffirms the obligation to respect the principle of non-refoulement and urges the development of legislation and the promotion of education and training programmes for border officials to prevent abuse;
23. Calls on participating States to develop mechanisms to ensure efficient access by those seeking asylum to information about their rights and duties, and the legal provisions of the country in which they are seeking hospitality;
24. Asks participating States to work towards the continuous improvement of procedures and conditions for access to various official bodies and the transparency of decisions so as to avoid situations of discrimination and abuse;
25. Urges participating States to establish appropriate legal frameworks to combat and prevent intolerance, racism and xenophobia, and to develop public awareness campaigns;
26. Calls on participating States to implement protocols designed to protect the most vulnerable groups among refugees – unaccompanied children, women and the elderly – and to develop strategies to combat sexual and gender-based violence;
27. Urges participating States to strengthen the fight against and punishment of the crime of human trafficking and to develop holistic policies for the protection of victims of human trafficking, including a delay for reflection and temporary or, where applicable, permanent residence permits with the possibility of obtaining work permits;
28. Underlines the responsibility of States to protect their citizens and, in this context, to protect and assimilate internally displaced persons;
29. Urges participating States to adopt a plan to manage borders in the event of humanitarian crises involving population movements in search of refuge and protection, which must cover:
 - (a) Pre-established protocols and early warning mechanisms for rapid intervention to facilitate the processes of mass entry;
 - (b) Referencing of possible sites to install camps, taking into account the issues related to defence against potential attacks from the country of origin;
 - (c) Special training of border personnel to be mobilized in such crisis situations;
 - (d) Specific protocols for the entry of unaccompanied minors;
 - (e) Information and awareness actions for neighbouring populations with particular emphasis on local authorities;
 - (f) Implementation of confidence-building measures to prevent conflicts with neighbouring States which would tend to increase the flow of refugees or internally displaced persons;

30. Urges participating States to forestall the militarization by direct and personal treatment of refugees, which ideally should be the responsibility of specialist NGOs and civilian personnel of the host country;
31. Calls on OSCE participating States to pursue sound and effective policies geared to institution building with other States, taking advantage of the OSCE and its three dimensions, and its experience on the ground, to promote their economic, social and political development and so prevent unregulated flows of refugees.

RESOLUTION ON PROTECTION OF CULTURAL PROPERTY IN THE OSCE AREA

1. Reaffirming that all activities related to cultural property should be in full conformity with the purposes and principles of the UN Charter, in particular the principles of sovereign equality and territorial integrity of States,
2. Recalling the principles on the protection of cultural heritage in the event of armed conflict established in the 1899 and 1907 Hague Conventions and, in particular, Articles 27 and 56 of the Regulations of the 1907 Fourth Hague Convention as well as other relevant international instruments,
3. Reiterating the UNESCO Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict and its protocols,
4. Reaffirming that one of the fundamental principles of the Preamble of the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict provides that damage to cultural property belonging to any people whatsoever means damage to the cultural heritage of all mankind, since each people makes its contribution to the culture of the world,
5. Reiterating the relevant provision on protection of cultural property of the Helsinki Final Act of 1975, which encourages the participating States to implement joint projects for conserving, restoring and showing to their advantage works of art, historical and archaeological monuments and sites of cultural interest,
6. Emphasizing the Kyiv Ministerial Council Decision 3/13 on Freedom of Thought, Conscience, Religion or Belief which calls on participating States to adopt policies to promote respect for and protection of places of worship and religious sites, religious monuments, cemeteries and shrines against vandalism and destruction,
7. Recalling paragraph 12 of the Document of the Cracow Symposium on the Cultural Heritage of the CSCE Participating States of 1991, which states, “The complete and lasting documentation of sites, structures, cultural landscapes, objects and cultural systems, including historical, religious and cultural monuments ... is one of the most important legacies to the cultural heritage that can be provided for future generations”,
8. Reiterating paragraph 31 of the Cracow Document which emphasizes, “The participating States will strive to preserve and protect those monuments and sites of remembrance, including most notably extermination camps, and the related archives, which are themselves testimonials to tragic experiences in their common past”,
9. Mindful that cultural heritage is an important component of the cultural identity of communities, groups and individuals and of social cohesion, and its intentional destruction may therefore have adverse consequences for human dignity and human rights,
10. Expressing serious concern at the systematic destruction and pillaging of cultural and religious monuments and artefacts, often used as a tool to serve geopolitical goals in conflict situations and in areas inaccessible to their lawful inhabitants, and condemning those who purposefully commit such acts against the cultural heritage of other nations,

The OSCE Parliamentary Assembly:

11. Emphasizes the importance of preserving the status of monuments and sites related to history and culture, wherever they are located, which constitutes an integral part of the overall efforts within the CSCE for the preservation and protection of the common cultural heritage (paragraph 31 of 1991 Cracow Document);
12. Acknowledges that the illicit import, export and transfer of ownership of cultural property is one of the main causes of the impoverishment of the cultural heritage of the countries of origin of such property and that international co-operation constitutes one of the most efficient means of protecting each country's cultural property against all the dangers resulting therefrom;
13. Stresses the importance of addressing trafficking of cultural property and commends the considerable progress achieved within other relevant international organizations, such as UNODC;
14. Stresses the need for greater efforts to be made in the OSCE area to adopt appropriate domestic legislation and agree on common standards, in line with relevant international instruments, that will encourage and facilitate the prompt return of artistic, historical and cultural national treasures to the State owner, and encourages participating States to work in synergy and with other competent international partners in this direction;
15. Reiterates that when involved in an armed conflict, be it of an international or non-international character, including cases of occupation, States should take all appropriate measures to conduct their activities in such a manner as to protect cultural heritage, in conformity with customary international law and the principles and objectives of international agreements and UNESCO recommendations concerning the protection of such heritage during hostilities;
16. Recognizes that the intentional destruction of cultural heritage may be tantamount to advocating and inciting national, racial or religious hatred and thereby violates the fundamental principles of international human rights law;
17. Emphasizes that a participating State that intentionally destroys or intentionally fails to take appropriate measures to prohibit, prevent, stop, and punish any intentional destruction of cultural heritage of great importance, whether or not it is inscribed on a list maintained by UNESCO or another international organization, bears the responsibility for such destruction, to the extent provided for by international law;
18. Requests the participating States to take all appropriate measures, in accordance with international law, including the Second Protocol to the Hague Convention of 1954 for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, to provide effective criminal sanctions against perpetrators and inciters, as well as administrative sanctions against cultural institutions, professional collectors and web-based auctioneers, involved in acts against cultural property of great importance, whether or not it is inscribed on a list maintained by UNESCO or other international organizations;
19. Invites participating States to introduce in their national legislation provisions prohibiting illicit economic, commercial, research as well as other activities in cultural sites and to encourage public-private partnership aimed at the preservation of cultural property;
20. Encourages the participating States to exchange information on their national policies regarding the preservation and protection of, and measures in addressing illicit acts against, cultural property;
21. Calls upon participating States to provide access to their territories by the international fact-finding missions aimed at verifying the possible destruction of cultural heritage;
22. Requests the OSCE participating States to establish an OSCE mechanism to prohibit and prevent within conflict zones any illicit export, other removal or transfer of ownership of cultural property, or archaeological excavation, any alteration to, or change of use of, cultural property which is intended to conceal or destroy cultural, historical or scientific evidence, any form of theft, pillage or misappropriation of, and any acts of vandalism directed against cultural property.

**RESOLUTION ON
PREVENTION AND PROSECUTION OF CHILD SEX TRAFFICKING**

1. Recalling the resolutions on human trafficking adopted by the OSCE Parliamentary Assembly in St. Petersburg (1999), Brussels (2006), Oslo (2010), Belgrade (2011), Monaco (2012), and Istanbul (2013) as well as efforts by participating States to implement the OSCE Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings (2003 and 2005), and all OSCE commitments related to combating human trafficking,
2. Recognizing that according to the International Labour Organization, nearly 21 million people are enslaved at any given time, most of whom are women and children,
3. Alarmed that commercial sexual exploitation, begging, domestic servitude and other forms of forced labour can result in serious lifelong consequences for the physical, psychological, spiritual development and well-being of a child,
4. Expressing deep concern at increasing incidents of child pornography, solicitation for sexual purposes and other forms of sexual abuse and exploitation of children through the use of new technologies and the Internet, and stressing the urgent need to place the fight against these threats at the core of cyber-security-related efforts by the OSCE and participating States,
5. Recognizing that children in institutions/orphanages, children in alternative care, runaway youth, unaccompanied and separated children, children with disabilities, children belonging to national minorities, children without any citizenship, children without birth registration, child asylum-seekers, refugees and IDPs, and children left behind by migrating parents are especially vulnerable to being trafficked and require special care and protection,
6. Aware that child sex tourism, which includes the travel of a person to a foreign destination where he or she engages in commercial sexual activity with a child, is a form of human trafficking,
7. Alarmed by numerous media reports that persons convicted of sex crimes against children in one State are traveling to other States where they sexually exploit children with anonymity and impunity,
8. Aware that the 2013 Addendum to the OSCE Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings calls on participating States to develop and implement policies and actions, including law enforcement co-operation between participating States, to prevent the tourism industry from being used for all forms of trafficking in human beings, in particular for sexual exploitation of children,
9. Commending participating States that are working with the travel and tourism industry to prevent child sex tourism and to ensure proper reporting of suspected child sex tourism,
10. Recognizing that effective prevention of child sex tourism can be enhanced by co-ordination and notification between law enforcement of participating States and other destination countries, including destination countries outside the OSCE region, of intended travel by individuals convicted of sex crimes against children,
11. Commending participating States whose laws allow the criminal prosecution of citizens, legal permanent residents, government contractors, and government employees who return to the participating State after sexually exploiting children abroad,
12. Aware that child victims of human trafficking require adequate time to recover from trauma, practical rehabilitative assistance, and, when participating in prosecution, special accommodation in trial procedure to be protected from re-traumatization,

The OSCE Parliamentary Assembly:

13. Calls upon participating States to step up efforts to achieve the universal recognition and consolidation of the civil, economic, social and cultural rights and individual freedoms of children of any status and of their right to effective protection against all forms of violence and exploitation,

- in line with the United Nations Convention on the Rights of the Child and its protocols and other relevant international legal instruments;
14. Also calls on OSCE participating States to ensure that child trafficking victims are not required to participate in the prosecution of their traffickers in order to receive assistance or rehabilitative counselling;
 15. Also calls on OSCE participating States to create special accommodation in trial procedures so that child victims who choose to participate in prosecution of their traffickers are not re-traumatized;
 16. Encourages the OSCE Special Representative and Co-ordinator for Combating Trafficking in Human Beings, with input from the OSCE Strategic Police Matters Unit as appropriate, to call on participating States to share best practices in special accommodation in trial procedure for child victims of human trafficking;
 17. Calls on OSCE participating States which have not already done so to clarify or establish laws that will allow prosecution of citizens and legal permanent residents who participate in child sex tourism or other forms of child trafficking while abroad;
 18. Also calls on OSCE participating States to facilitate appropriate law enforcement co-ordination and notification procedures between participating States, as well as with other destination States, so that States are aware in advance of travel by individuals previously convicted of serious sex crimes against children;
 19. Requests that the OSCE Strategic Police Matters Unit examine ways in which the OSCE can assist participating States upon their request in co-ordination and notification procedures between States such that States are aware in advance of travel by individuals previously convicted of sex crimes against a child;
 20. Urges all participating States to exercise special vigilance and care over children who are particularly vulnerable to human trafficking.

RESOLUTION ON COMBATING TORTURE

1. Supporting governments and civil society in their efforts to promote democracy, human rights and the rule of law,
2. Recalling the absolute nature of the prohibition of torture and other cruel, inhuman or degrading forms of punishment or treatment under international law,
3. Noting with satisfaction that all OSCE participating States have ratified the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment,
4. Recalling the OSCE commitments under the Concluding Document of the Meeting of the Ministerial Council in Vienna in 1989, the 1990 Paris Charter, the 1991 Moscow Document, the 1994 Budapest Document, the 1999 Istanbul Document and the Concluding Document of the Meeting of the Ministerial Council in Ljubljana in 2005, as well as the Ministerial Declaration on the Occasion of the 25th Anniversary of the Adoption of the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment in 2009,
5. Welcoming the intention of the Swiss Chairmanship of the OSCE to put prevention of torture at the top of the OSCE's agenda, notably during the Supplementary Human Dimension Meeting on 10-11 April 2014 and during meetings organized with civil society in each OSCE subregion,
6. Taking note of the 2013 Kiev Declaration made by civil society entitled The OSCE Should Make Combating Torture a Priority,
7. Concerned by the persistence of cases of torture and other mistreatment in all OSCE participating States and the incomplete implementation of obligations and commitments regarding the eradication and prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment by these same States,

8. Recalling that States' international obligations and commitments regarding the eradication and prevention of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment apply to all forms of deprivation of liberty,
9. Also recalling that the prevention of torture requires constant and proactive commitment from States and their agents, particularly the police, the army, medical professionals, the judiciary and other public officials,
10. Underlining the importance of the involvement of civil society, of transparency and of platforms for exchange between governments and civil society at national and international level for effective prevention of cases of torture and other mistreatment,

The OSCE Parliamentary Assembly:

11. Requests OSCE participating States to immediately respect the absolute prohibition of torture and other forms of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
12. Calls on OSCE participating States who have not yet done so to ratify the Optional Protocol to the United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (OPCAT);
13. Urges all OSCE participating States to incorporate in their penal codes sanctions proportional to the gravity of the crime of torture or other mistreatment and with a minimum period of deprivation of liberty, and to fully implement these provisions;
14. Calls on OSCE participating States to guarantee the independent monitoring of detention facilities;
15. Urges all OSCE participating States to respect their obligation to systematically investigate serious human rights violations, including torture or mistreatment, under Article 12 of the United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment and Article 13 of the European Convention on Human Rights;
16. Also urges the participating States to provide domestic mechanisms for the prevention of torture and other bodies active in the field with the resources necessary for the full attainment of their mandates;
17. Calls on OSCE participating States to recognize the essential role of civil society in combating torture and to guarantee its participation in bodies working for the prevention of torture and other mistreatment;
18. Encourages OSCE bodies to continue and strengthen collaboration and the exchange of information and good practices with the bodies of other regional or global organizations in relation to the prevention of torture and other mistreatment;
19. Invites the Office for Democratic Institutions and Human Rights to develop and consolidate measures for the prevention of torture and other mistreatment, particularly assistance to participating States, and to consider drafting guidelines for the prevention of torture in the OSCE area;
20. Encourages the Office for Democratic Institutions and Human Rights to gather data on allegations of torture and other mistreatment across the whole OSCE area and to publish this information;
21. Invites field missions to develop and consolidate their measures for the prevention of torture and other mistreatment, particularly help for participating States;
22. Undertakes to continue to monitor the question and to intensify its efforts with a view to completely eradicating torture in the OSCE area.

**RESOLUTION ON
THE DEMOCRATIC CONTROL OF THE PUBLIC AND PRIVATE
SECURITY SECTORS**

1. Acknowledging the unique security challenges posed by the use of new information and communication technologies in international terrorism, organized crime and by individuals committing severe criminal acts, as well as the continued possibility of military conflicts,
2. At the same time conscious of the fact that in attempting to combat these activities, the actions of the military, the police and any other public or private security organization, through the use of coercive measures or otherwise, regularly affect the fundamental rights crucial for the preservation of human dignity,
3. Aware that for this reason, particular attention must be paid to establishing and enforcing effective, comprehensive and airtight safeguards against any possible misuse of authority that such activities might entail,
4. Emphasizing that such safeguards require comprehensive and effective parliamentary oversight with transparent judiciary control,
5. Convinced that the fundamental principles of democracy and the rule of law are preserved by legitimately nacceptable potential for abuse,
7. Reaffirming again, as in the 2006 Brussels Declaration and its Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies, and the urgent call in the OSCE Parliamentary Assembly's Washington Declaration of 2005, that the fight against terrorism and transnational organized crime should not be carried out at the expense of human rights,
8. Reflecting the many recommendations passed by the OSCE PA that stress the importance of effective democratic, and in particular parliamentary, control over the public and private security sector,
9. Conscious of the discussion in some international organizations and in the context of modern coalition warfare that the competences of the parliament have a potential to limit the effectiveness of military warfare, leading to worrying calls for an erosion of the existing scope of parliamentary involvement,
10. Reaffirming its readiness to hold seminars together with the OSCE Conflict Prevention Centre on democratic control and civil integration of armed forces as an essential aspect of regional security, as stated in the 2004 Edinburgh Declaration,
11. Commending the accomplishment of the OSCE in developing the Code of Conduct on Politico-Military Aspects of Security and commemorating its 20th anniversary,
12. Resolving to continue the good co-operation with the Swiss Chairmanship, the FSC Co-ordinator on the Code of Conduct and the Conflict Prevention Center, and looking forward to the co-operation, inter alia in the framework of the upcoming PA Autumn Meeting, with the Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces (DCAF),
13. Worried about the role played by militias, special forces, old and new intelligence agencies and former members thereof in several countries that struggle with the consolidation of their democracies,
14. Emphasizing that the need to increase effective democratic oversight of security and intelligence services by making them transparent to parliamentary monitoring, as well as raising public awareness of them, is critical to preserving core values of human rights and freedoms common to all civilized nations,
15. Expressing deep concern about revelations indicating that established mechanisms of control over intelligence communities in countries with long-established democratic systems are insufficient and ineffective, and that these existing systems have – in part – been circumvented in the name of fighting terrorism,

16. Alarmed about instances of indefinite imprisonment of foreign citizens without due process, degrading treatment during interrogations, interception of private communications, informal extraditions to countries likely to employ the death penalty, torture or ill-treatment and detention and harassment on the grounds of political or religious activity, as addressed in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies,
17. Recognizing that such actions violate the most fundamental human rights and freedoms, and are contrary to the international treaties that form the cornerstone of post-World War II human rights protections,
18. Also recognizing that the nature of communication has fundamentally changed through the proliferation of internet communication technologies, and that this medium – especially in light of measures undertaken in the present efforts to fight terrorism – is particularly vulnerable to surveillance by intelligence agencies that both infringes upon the right to privacy and lacks democratic oversight,
19. Convinced that total surveillance by audio-visual and cyber means of the whole population de facto abolishes the protection of privacy, undermines public and international confidence in the honesty of governments, opens many avenues for misuse and poses a severe threat to effective democratic oversight,
20. Worried that the ongoing expansion of private security companies and the associated creation of private armies and police forces comprising hundreds of thousands of employees is eroding democratic control and the state's monopoly on the use of coercive measures,
21. Repeating the concern voiced in the OSCE PA's 2008 Astana Declaration that the absence of any specific regulatory framework for private military companies and private security companies and the lack of parliamentary oversight of these companies limits the most essential role of parliaments and is contrary to the principles of the Code of Conduct on democratic control of forces,
22. Acknowledging the quintessential role of the judiciary in remedying abuses of competences and misuse of exceptional measures by security and intelligence services, as was expressed in the 2008 Astana Declaration,

The OSCE Parliamentary Assembly:

23. Repeats its assertion in the 1992 Budapest Declaration that elected parliaments must have the ultimate authority and responsibility for the activities of the military forces;
24. Reminds all participating States and their parliaments of their obligation to reinforce existing mechanisms of democratic oversight, to further develop them and to adapt them to the new challenges;
25. Calls upon the OSCE participating States to fully support § 20-25 of the Code of Conduct and to ensure the primacy of the role of civilians in military and defence affairs as well as the democratic control of armed forces, as stated in the OSCE PA's 2000 Bucharest Declaration;
26. Urges participating States and their parliaments not to agree to any limitation of existing mechanisms of parliamentary oversight or decision-making with the intention of making coalition warfare easier, unless the loss of competences by national parliaments is fully compensated by similar competences of parliamentary bodies acting at the multilateral level;
27. Repeats the OSCE PA's call for parliamentarians to address the matter of parliamentary oversight of the European Union's defense capability to ensure its full and effective democratic accountability;
28. Demands that participating States refrain from allowing their security forces to resort to massive intrusion into the privacy of billions of innocent citizens, and ban all security measures taken against non-suspects that intrude into their intimacy and have a potentially intimidating effect, thereby limiting the full enjoyment of fundamental human rights, the trust in the protection of these by democratic authorities and the confidence between the peoples;

29. Expects that participating States and national parliaments devote special attention to the urgent need for improved control over their intelligence services, and thoroughly investigate any evidence of wrongdoing or infringement of fundamental human rights by intelligence agencies;
30. Further expects that, in the course of such investigations, the burden of proof lay with the intelligence agencies to demonstrate both the necessity and legality of their actions;
31. Reiterates the 2006 Brussels Declaration's Resolution calling for parliamentarians to use democratic principles as basic guidelines in striking a balance between the essential secrecy and confidentiality of security and intelligence services' activities and the need for transparency that allows for parliamentary oversight;
32. Stresses again, as in many OSCE PA resolutions, the imperative for respecting fundamental human rights standards in all security and intelligence services' activities, and recalls the importance of the protection of privacy for the preservation of human dignity;
33. Repeats its call for parliamentarians, as in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies, to address the matter of parliamentary oversight of security and intelligence services as a matter of priority and as a means to ensure respect of fundamental human rights and freedoms, a call that has unfortunately been left unanswered;
34. Emphasizes the need to ensure representation in the special parliamentary oversight bodies of all political parties elected to the national legislator, as stated in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
35. Repeats its request to the OSCE to offer, in close co-operation with the Council of Europe, assistance to national legislators in the region with the drafting of laws regulating competences of security and intelligence services so as to ensure effective democratic oversight over their activities, as in the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
36. Encourages the sharing of good practices among national legislators in the region in the field of democratic oversight of security and intelligence services, in accordance with the 2006 Brussels Declaration's Resolution on Strengthening Effective Parliamentary Oversight of Security and Intelligence Agencies;
37. Urges participating States to protect journalists and their sources who expose threats to human rights and privacy posed by state authorities;
38. Calls on participating States to compensate for the outsourcing of security tasks to private companies by establishing state oversight that is transparent to the citizens, allows for effective parliamentary monitoring, quick and effective judicial recourse, and other means of holding these forces accountable to the government, in line with the OSCE PA's 2008 Astana Declaration;
39. Calls upon participating States to promote the participation of women in parliamentary bodies so that any oversight mechanisms of armed forces and intelligence agencies may benefit from a more comprehensive understanding.

Finlands OSSE-delegation
00102 Riksdagen
tel. 09-4321
telefax: 09 - 432 3529
<http://www.eduskunta.fi>

Parliamentary Assembly of the OSCE
International Secretariat
Tordenskjoldsgade 1, 1055 Copenhagen K, Denmark
puh. + 45 33 37 80 40
fax. + 45 33 37 80 30
e-mail: osce@oscepa.dk

<http://www.oscepa.org>
<http://www.osce.org>